YURTSEVER DEVRİMCİ
ÖĞRETMEN
sayı 13
Kasım 1979
750 Kuruş

ÖRGÜTÜMÜZE ve MÜCADELEMİZE UZANAN ELLERİ KIRACAĞIZ!

- Ücretlerin artırılması
- Zamların durdurulması
- Sıkıyönetimin kaldırılması
- Faşist cinayet yuvalarının dağıtılması
- Örgütümüze yönelik saldırıların sona ermesi için
- GTSS Hakkı için

ÜLKE ÇAPINDA BİR ÖĞRETMEN BOYKOTU

ÖRGÜTÜMÜZE VE MÜCADELEMİZE UZANAN ELLERİ KIRACAĞIZ !

Halk düşmanı faşist caniler namlularını yine öğretmenlere yönelttiler. Son iki haftada 6 öğretmen peşpeşe katledildi. Bu saldırıların faşist AP hükümetinin kurulması çalışmalarına paralel olarak hızlandırılması ve faşist Demirelin "öğretmenler içerisinde sızmış komünist militanların temizlenmesi" tehditleriyle birlikte sürdürülmesi dikkat çekicidir.

Yalanlarla, demagojilerle, sahte vaadlerle öğretmen mücadelesinin önüne geçemeyen egemen sınıflar; öğretmenlerin hayat pahalılığına, sürgün ve kıyımlara, karşı ayağa kalkması, daha iyi bir ücret ve GTSSH istemesi karşısında çareyi öğretmenleri katlettirmekte buluyorlar. Emirlerindeki cinayet örgütleri vasıtasıyla öğretmenleri katlederek bu mücadeleyi durduracaklarını, öğretmenleri açlığa ve zulme kölece boyun eğer hale getirebileceklerini sanıyorlar. Fakat aldanıyorlar. Sömürü ve zulme karşı mücadelemizde katledilen arkadaşlarımızın acısı kine dönüşüyor, hıncımızı daha da biliyor.

Tek tek öğretmenleri katletmekle mücadelemizin durmadığını, daha da gelişerek yükseldiğini gören egemen sınıflar bu defa da doğrudan örgütümüze yöneldiler. Türlü çeşitli bahanelerle Töb-Der'i kapatmayı planlıyorlar.

FAŞİST DİKTATÖRLÜK TÖB-DER'E KARŞI TAARRUZA GEÇTİ

10 Kasım günü faşist diktatörlüğün resmi güçleri Ankara'da çevre sokakları kuşaratak genel merkezimizi ve Ankara şubemizi bastı. Gerekçe olarak da 15 Eylül başkanlar toplantısında 141. ve 142. maddelere aykırı davranıldığını ileri sürdüler. Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin bir kısmı gece evlerinden alınarak sıkıyönetime götürüldüler. Ülkenin birçok yerinde de şube başkanlarının tutuklanması için "operasyonlar" düzenlendi. Saat 9 sıralarında Ankara şubesini basan polisler şubedeki öğretmenleri saatlerce oda hapsinde tuttular. Bazı arkadaşlarımıza küfrettiler. Şubede tam bir işgal birliği gibi davranmaya başladılar. Şube başkanını tutuklayabilmek için onlarca öğretmenin işine gitmesine mani olarak şubede alıkoydular. 3-4 saat sonra da şubeyi boşalatarak keyf çatmaya ve beraberlerinde getirdikleri kağıtlarla oyun oynamaya başladılar.

Ama öğretmenler buna seyirci kalmadılar. Durumdan haberdar olan ve şube çevresinde toplanan Yurtsever Devrimci Öğretmenler, şubeyi polis işgaline terk etmeme kararı alarak topluca lokale girdiler. Bunun üzerine polisler kağıtlarını toplayarak artık "sayın", "beyefendi" gibi sözlerle hitap etmeye başladılar. Öğretmenlerin kararlılığı onları geriletti.

Aramalar sırasında hiçbir suç aleti veya unsuru bulunamadı. Buna rağmen besleme basında "Töb-Der'de yasadışı HALKIN KURTULUŞU ve DEVRİMCİ YOL ile ilgili belgeler bulundu" yollu tamamen asılsız ve kasıtlı haberler çıktı. Bu bile topyekun bir saldırının göstergesidir.

NEDEN SALDIRIYORLAR?

TÖB-DER öğretmen mücadelesinin yarattığı, öğretmenlerin mesleki kitle örgütüdür. 1975'lerden beri örgüt yönetimini gaspetmiş olan revizyonistler mücadelenin yükseldiği her dönemde bu egemen sınıf uşaklarının görevi öğretmenlerin bilinçlerini çarpıtmak, eylemleri düzen sınırları içersinde tutmak oldu. Ne var ki; YDÖ'lerin kararlı, uzlaşmaz tavrı ve hayatın gerçekleri bunların suratındaki maskeyi düşürdü. Artık kitleleri istedikleri gibi avutamıyorlar. Öğretmen mücadelesi proleter devrimciler önderliğinde yükseliyor. Revizyonist barikatlar artık mücadele selini durduramıyor. Revizyonistler efendilerine öğmenlerin sırtından hizmet sunamıyorlar.

Bu durumu gören egemen sınıflar hemen devreye girdiler. Yükselen öğretmen mücadelesini bastırmak için doğrudan özgütümüze, Töb-Der'e saldırıya geçtiler.

15 Eylül başkanlar toplantısında ortaya çıkan mücadele isteği onları yeni yeni tedbirlere zorladı. İçimizdeki uzantılarını devreden çıkararak doğrudan saldırmayı ve böylelikle öğretmenleri yıldırmayı planlıyorlar.

Revizyonistlerin bugüne kadarki faaliyetleri de bu saldırıya zemin hazırladı. Öğretmen mücadelesinin yasa sınırlar içersine hapsedilmesinin bundan daha doğal bir sonucu olamazdı. Şimdi de tüm revizyonistler ve sözde demokrat köşe yazarları Töb-Der'in ve yöneticilerin yasalara ve Anayasa'ya saygılı olduğundan dem vuruyorlar. Bu doğrudur. Öğretmenlerin bu gibi yoğun saldırılara açık olmasının nedeni de budur. Faşist devletin yasalarını savunarak yola çıkmanın sonucu başka ne olabilirdi ki?

Yıllardan beri örgüt yönetiminde, tasfiyeciliği, bölücülüğü, eylem kırıcılığını ilke edinen egemen sınıf uşakları yarattıkları tahribatlarla da bu saldırılara zemin hazırladılar. Egemen sınıflar tam da bu örgütsüzlük ve tahribat durumunda harekete geçtiler.

MÜCADELEMİZE UYGUN ÖRGÜT YARATMA ZORUNLUDUR

Bugün mücadelemizi engelleyen faşist devletin yasaları değil midir? Gerici yasalar mücadelemizi kontrol altına almanın, onu boğmanın araçları değil midir? O halde bu gerici yasalara dayanarak, onun koyduğu sınırlar çerçevesinde mücadele yürütülebilinir mi? 15 Eylül'de yapılan ve burjuvazinin yasaları çerçevesinde yürütülen bir toplantı sonucunda 36 yönetici hakkında tutuklama kararı verilmesi yine bu yasaların buyruğu(!) değil mi? Yalnız bu örnek bile yasal sınırlarda mücadeleyi ileri boyutlara götürmenin mümkün olmadığını göstermiyor mu?

Saldırılar örgütümüze ve haklarımızadır. Bugün biz öğretmenler mevcut yönetimin revizyonist olduğundan yola çıkarak saldırıları protesto etmeme tavrına düşmemeliyiz. Görevimiz örgütümüze ve mücadelemize yönelen bu saldırıları püskürtmektir. Ancak bizim mücadelemiz ve bu mücadeleye uygun örgütlerimiz yasalarla kontrol altına alınan örgütler olmamalıdır. Yasaların ve Anayasa'nın teminatı(!) altında mücadele sürdürülemez.

En başta örgütlenme ve grev hakkını yasaklayan, tümüyle kullanılmaz hale sokan Anayasadır. Toprak ağalarının büyük toprak mülkiyetini dokunulmaz kılan, onu güvence altına alan ve ancak toprağın alım-satımına imkan veren bu Anayasadan başka bir şey değildir. Kürt ulusunun varlığını bile reddeden, sıkıyönetimin sopasına, faşizme temel teşkil eden kuşkusuz bu Anayasa'dır. Yasaların üzerinde bile durmuyoruz. Onlar gerici Anayasayı daha da pekiştiren, tüm demokratik hakları ve özgürlükleri ayaklar altana alan gericiliği savunma ve koruma tedbirleridir. Tek kelimeyle Anayasa ve yasaların işlevi komprador-feodal düzenin ve feodal-faşist diktatörlüğün hukuksal çerçevesi olmaktır. Düzeni ve faşist devleti savunacaksan Anayasa ve yasalara dayanabilirsin, ama onlara karşı mücadele ediyorsan Anayasa ve yasaların oluşturduğu engel aşılmalıdır. Faşizme karşı mücadele yasal çerçeveye sıkışıp kalamaz, kalmamalı, onlara rağmen sürdürülmelidir. Anti-faşist örgüt biçimleri yasal çerçeveye sıkışıp kalamaz, kalmamalı, onlara rağmen ayakta durabilmeli, yasal engellemelerden etkilenmemelidir.

Anti-faşist mücadelede kuşkusuz yasal imkânlardan yararlanılmalıdır. En küçük bir imkândan bile. Ama yasaların esiri olunamaz. Bu mücadelenin baştan çıkmaza girmesi, düzeni, faşist devleti ve faşist saldırıları engellemeyi hedefler olmaktan çıkması demektir. Faşizmin geriletilmesi, yalnızca var olanların korunması değil, yeni demokratik hakların kazanılması, ancak anayasa ve yasalara rağmen yürütülen mücadele ve bu mücadeleye uygun örgüt biçimleriyle gerçekleştirilebilir.

Kendilerini yasal çerçeveyle sınırlamış, faşizmin hükümetin, sıkıyönetimin tüm saldırılarına açık örgütlerle, örneğin Töb-Der'le faşizmin saldırıları göğüslenebilir ve püskürtülebilir mi? Revizyonist ve reformistlerin ellerindeki sendikalarla, ağalar istedikleri kadar kof tehditler savursunlar anti-faşist mücadelede yer alınabilir mi, böylelikle zafere katkıda bulunulup, faşizmin geriletilmesi sağlanabilir mi? Kuşkusuz ki, bu sendikalar yalnızca sınıf sendikaları olmadıkları için değil, tümüyle yasal bir temelde örgütlendikleri için de anti-faşist mücadelenin başarıyla ilerlemesine katkıda bulunamazlar. Onlar yalnızca bu nedenle dahi işçi sınıfını MESS'e satmak, sıkıyönetimin baskısıyla yetersiz toplusözleşmeler yapmak zorundadırlar. Yasalarda 13. ve 17. maddeler varken ve sendikalar yasalara uygun olarak örgütlenmişken işten atılmalar nasıl engellenecektir? Sıkıyönetim yasal ve Anayasal bir faşist tedbirken, yasalara dayanan sendikalar ve diğer örgütler nasıl sıkıyönetime karşı mücadele edecek ve başarı kazanacaktır?

Mücadele, hiçbir güce boyun eğmeden yürütülmelidir. Hiçbir engel anti-faşist mücadeleyi önleyememelidir. Siyasal olsun sendikal olsun tüm hakları almanın dayanağı yasalar değil kitlelerin gücü olabilir. Tüm emekçiler tek tek direnişlerde ve bir bütün olarak ancak kendi güçlerini ortaya koyduklarında haklar elde ederek ilerleyebilirler. Ama bu gücün ortaya konması, şu ya da bu şekilde engellenebilen örgüt biçimleri içinde

Devamı sayfa 11'de

Revizyonist TÖB—DER yöneticilerinin eylem kırıcılığı

Bütün revizyonistler öğretmen mücadelesini bastırmada, engellemede bugüne kadar hep elbirliği ile yoğun çaba harcadılar. Son eylemler karşısında ise açıktan eylem kırıcılığı yarışına girdiler. Bu eylem kırıcılığında Genel Merkez yönetimi başta geliyor. En ön sırayı aldı. "Birlik Dayanışma" revizyonistleri bu eylemleri kırmak için açık çağrılar yaparken, Genel Merkez yönetimi de onlardan geri kalmadı. Tabanın zorlaması sonucu istemeye istemeye de olsa, koymak zorunda kaldığı eylemleri kırmak için ne gerekiyorsa onu yaptı. Hangi eylem konduysa onu güçsüzleştirmek, amacından saptırmak istedi. Hiçbir eyleme açıktan çağrı yapıp öğretmenlere güven vermedi. Örgüte güvensizliği körükledi. Eylemleri hedefinden saptırdı. Eylemlere sahip çıkma cesaretini gösteremedi.

Revizyonistlerin eylem kırıcılığının en somut örneği 3 Ekim Direnişi sırasında açıkça görüldü. Faşist diktatörlük 29 Eylül Bursa Mitinginde öğretmenlere, onların yasal haklarına azgınca saldırdı. Bir öğretmen arkadaşımız öldü. Yüzlercesi yaralandı. 300 kişi gözaltına alındı. Bu saldırı karşısında sessiz kalmak istemeyen öğretmenler, ayağa kalkarak direnişe geçmek istediler. Yönetim, tabanın bu mücadele isteği karşısında eylem kararı almak zorunda kaldı. "BD" revizyonistleri, yandaşları Cemal Başbay'la birlikte eylemi kırmak için hemen harekete geçtiler. Yönetim de onlardan geri kalmamak için eylemin adını "yas" ilan etti. Bu "yas"larını bile öğretmenlere açıktan duyuramadılar. Sadece kendilerinin "yas" tutacaklarını söylediler. Egemen sınıfların saldırıları karşısında "yas" tutulduğu nerede görülmüştür? Öğretmenler, yönetimi "yas"ları ile baş başa bırakarak direndiler, mücadele ettiler.

Revizyonist yönetim bu eylem kırıcı tavırlarını haklı çıkarabilmek için, bugüne kadar hep örgüt kapatılır demagojisine sarıldı. Bu gerekçe arkasına sığınarak örgütlü mücadelenin önüne geçmek istedi. Almış olduğu kararlarını geniş öğretmen kitlesine açıktan duyurmadı. Eylemler konusunda bulanıklığı, tereddütleri ve örgüte güvensizliği körükledi. Bilinçli bir çabanın sonucu olan bu tutumları sürekli eyleme katılımın istenilenin ve beklenilenin altında olmasına neden oldu. Hangi eylem olursa olsun, eğer örgütlü bir nitelik taşıyorsa, ancak o zaman güçlü ve etkili olur. Yönetim ise eylemleri kırmak için örgütsüzlüğü, kendiliğindenciliği egemen kılmak istedi. Öğretmenlere ne haliniz varsa görün dedi. Ve bütün bunlar örgüt kapatılır adına yapılmak istendi. Aslında onların sıkıntısı örgütün kapatılması değildir. kendilerini kurtarmanın kılıfıdır. Revizyonist yönetimin bütün bu çabaları ve teslimiyet çağrıları gericiliğin örgüte, öğretmenlere saldırısını önleyememiştir. Tersine daha da yoğunlaşmasına neden olmuştur. Son olarak yönetimin ve birçok şube başkanının tutuklanması da bunu açıkça gösteriyor. Eğer örgüt mücadeleci bir çizgi izlemiş ve kitlesini buna hazırlamış olsaydı, gericilik bu denli saldıramayacaktı. Onların saldırılarını boşa çıkaracak olan örgütlülüğümüzün sağlamlaştırılması ve mücadeledir.

Bugün onların koyduğu sınırlara hapsolmayan örgütlenmeler gereklidir. Ve Yurtsever Devrimci Öğretmen örgütlenmesi buna en güzel örnektir. Faaliyetlerini onların iznine bağlı olarak yürütmez. Şimdiki yönetim ise bütün faaliyetini TÖB—DER'in kapatılmaması temeline oturttu. Egemen sınıflara şirin görünmek için teslimiyet çağrıları yaptı, onlara akıl hocalığı yapmaya çalıştı.

Kaldı ki, mücadele örgütün kapatılıp kapatılmaması üzerine oturtulup yürütülemez. Önce de belirttiğimiz gibi yönetim için sorun aslında bu değildir. 3 Ekim eylemlerinden sonra yönetim, öğretmenlere sahip çıkan onlara güven veren bir çağrı yapamadı. Yoksa yine TÖB—DER kapatılır diye mi vazgeçti? Boykota katılan öğretmenler, Rize'de, Birecik'te, Diyarbakır ve Adıyaman vs. de tutuklanır, açığa alınır ve bu uygulamalara karşı öğretmenler direnişlerini yeniden sürdürme kararları alırken, yönetim dut yemiş bülbül gibi susuyordu. Bu susuş da mı TÖB—DER'i kapattırmamak içindi?

Bütün bunları bir yana bıraksak bile revizyonist yönetimin öğretmenlere gönderdiği ifade örneğine ne demeli? Bu yazıda öğretmenlere eyleme sahip çıkmama öğütlenmektedir. Teslim olmaları, boyun eğmeleri istenmektedir. Defterlerin imzalanması çağrısını yapan "BD" revizyonistlerinin yaptığından bunun ne farkı vardır? Bütün bunlar revizyonistlerin ve revizyonist yönetimin eylemleri kırmak için gösterdikleri çabaların birkaç örneğidir. Hiçbir gerekçe, teslimiyet çizgilerini ve eylem kırıcılıklarını örtmeye yetmemektedir.

BÖLGESEL EYLEMLER, DİRENİŞLER ve ÜLKE ÇAPINDA BİR ÖĞRETMEN BOYKOTU

Geçmiş yıllara baktığımız zaman, öğretmenlerin özellikle yakın tarihimizde düzene bağlanmasının sağlanamadığı görülmektedir. Öğretmenler hiçbir zaman düzeni savunmadılar, korumaya çalışmadılar. Tersine öğretmenler, her dönemde hakim sınıfların saldırılarına karşı tavır aldılar, mücadele ettiler; ne faşist-feodal eğitimin bir parçası, onun uygulayıcısı oldular, ne de ezilen ve sömürülen halkın bir parçası olarak boyun eğdiler. Mücadelemiz her dönem sürdü, bugün de yükselmekte, gelişmektedir.

Geçtiğimiz bir iki yıllık dönemde revizyonistlerin Töb-Der'i bölüp parçalamaları nedeniyle öğretmen mücadelesi önemli ölçüde gerilemişti. Ancak son gelişmeleri dikkate aldığımızda, revizyonist mihrakların hâlâ Töb-Der'i elinde tutuyor ve yıkıcı faaliyetlerini daha yoğun olarak sürdürüyor olmalarına karşın, öğretmen mücadelesinin gelişme içerisinde olduğunu, öğretmenlerin mücadele potansiyellerini artırdığını açıkça görmek mümkündür.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi saldırıları yoğunlaştıkça bugün yüzbinlerce öğretmen, taleplerine daha sıkı sarılmaktadır. Hayat pahalılığı, yapılan sürekli zamlar ve devalüasyonlar karşısına bütün emekçi halk kesimleri gibi ücretlerin artırılması, zamların geri alınması, GTTS Hakkının verilmesi talepleriyle mücadeleye yöneliyorlar. Öte yandan faşist zorbalığa, kısmi olarak var olan örgütlenme vb. haklarına yönelen saldırılara karşı, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması, yöneticilerin çalışanlar tarafından seçilmesi ve denetlenmesi, sürgün ve kıyımların durdurulması taleplerini öne sürüyor, ülkemizde onbinlerce, yüzbinlerce öğretmen artık kendi gücüne daha fazla güvenerek mücadeleye atılıyor. Özellikle reformizmin faşizme hizmet sunan, revizyonizmin yalan ve demagojiye dayalı, reformizmi destekleyen politikalarının açıktan açığa iflas etmiş olması öğretmenlerin kendi birliklerine ve güçlerine güvenme konusundaki yönelimini geliştirmektedir.

Töb-Der şube başkanları toplantısı ve daha sonra ortaya çıkan eylemler karşısında öğretmenlerin takındığı tutum, taleplerine bizzat kensininin sahip çıkmaya başladığını göstermektedir. Şimdi öğretmenler ne revizyonist dernek ağalarından ne reformist gericilikten hiçbir şey beklemekte, taleplerinin ancak kendi gücü ve mücadelesiyle elde edileceğine daha fazla inanmaktadır.

Bugün öğretmenler, gericilik tarafından yeniden kurulan karşı-devrimci hükümetin, öğretmen ve halk düşmanı düşünce ve planlarını bilmekte ve karşı-devrimci faşist hükümetin öğretmenlere yönelik saldırılarını da devrimci taleplerini ısrarlı bir şekilde öne sürüp, mevcut mevzilerini kararlılıkla savunarak boşa çıkarmaya hazırlanmaktadırlar.

GÜNLÜK VE BÖLGESEL TALEPLER İÇİN MÜCADELEYİ VE HİÇBİR EYLEM BİÇİMİNİ KÜÇÜMSEMEYELİM

Acil taleplerimizi cesaretle öne sürüp mücadele ederken günlük kısmi talepler için mücadeleyi asla elden bırakmamalıyız.

Mahalli yöneticilerin ve faşist milislerin saldırılarına karşı, özellikle ilkokul öğretmenlerine yüklenen angaryaya karşı mücadeleyi ihmal etmeden yükseltmeli, en küçük bir saldırı karşısında bile en geniş öğretmen kitlesi olarak karşı durmaya çalışmalıyız. Mutemetlerin öğretmenler tarafından seçilmesinin engellenmesi karşısında bile en geri kesimlerin mücadelemize katılabileceğini ve gerici saldırılara tavır alabileceğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Birçok arkadaşımız ancak doğrudan kendisinin yaşadığı ve kendisini doğrudan ve o anda etkileyen sorunlar temelinde mücadele ile daha ileri talepler için mücadeleye katılabilecektir. Bu, son derece açıkken, kısmi ve bölgesel talepler için mücadele ihmal edilemez. Ancak daha ileri ve genel öğretmen talepleri için mücadelenin hazırlanması ve yükseltilmesi hiçbir zaman tali plana düşmemelidir.

Öte yandan bugün ülke çapında bir öğretmen boykotunun ve direnişinin gündemde olması, mahalli eylemler, protesto gösterileri, kısmi ve bölgesel direnişler, hatta bir talebimiz için bir imza kampanyası örgütlenmesinin, kısaca şu ya da bu eylem biçiminin uygulanmasının ve gündeme getirilmesinin önünde engel teşkil etmemelidir. Tersine, bizim, gerek mahalli ve kısmi talepler için, ya da, daha ileri ekonomik ve siyasi talepler için somut duruma uygun olarak gündeme getireceğimiz ve başvuracağımız eylem biçimleri ülke çapında başvuracağımız eylemi daha güçlendirecek onu daha da kaçınılmaz kılacak ve eylem kırıcıları olan revizyonistleri ve onların tuzaklarını açığa çıkarıcı, geriletici olacaktır. Başvuracağımız her eylem biçimini —elbette ki somut duruma uygun kitle eylemleri— mücadelemizi daha da yükseltecektir.

Hiçbir öğretmen arkadaşımız ve devrimciler, "nasıl olsa örgüt eylem çağrısı yapar, biz hazırlanıp bekleyelim" mantığı ile hareket etmemelidir. Töb-Der bugün revizyonistlerin kontrolundadır ve onlardan mücadele çağrısı beklenemez. Töb-Der'in bir eylem çağrısı, ancak devrimcilerin ve geniş öğretmen kesimlerinin aşağıdan gelen baskısı ve giriştiğimiz eylemlerin zorlaması ile gerçekleşebilir. Bu baskı bugün son derece güçlüdür ve biz her alanda, düzenleyeceğimiz eylemler, toplantılar, propaganda-ajitasyon ve çağrılarla daha da güçlendirebiliriz.

Kısaca diyebiliriz ki: ülke çapında öğretmen boykotunu ve tüm çalışanların genel grevi hedefini gözden kaçırmadan; hiçbir bekleyişe meydan vermemeli, bütün kısmi, mahalli ve genel acil talepleri için mücadeleye yoğunlaştırmalı, bölgesel gösteri, boykot, iş yavaşlatma vb. gibi direniş ve eylemlere başvurmayı ve bunları yaygınlaştırmayı elden bırakmamalı, mutlaka gerçekleştirmeye çalışmalıyız. Öte yandan bütün öğretmenler olarak gerek Genel Merkezci, gerekse "BD" revizyonistlerinin eylem kırıcılığına karşı aktif olarak tavır almaya çalışmalıyız.

GÜNLÜK, KISMİ, BÖLGESEL VE GENEL ACİL TALEPLER İÇİN MÜCADELEYİ DEMOKRASİNİN ELDE EDİLMESİ MÜCADELESİYLE BİRLEŞTİRELİM

Faşist diktatörlüğün saldırıları karşısında her türlü taleplerimizi savunmalı, güncelleşen taleplerimiz için eylemler ve direnişler düzenlemeli, haklarımı korurken, yeni haklar elde etme çabası içerisinde olmalıyız. Ücretlerin artırılması, GTSS Hakkının elde edilmesi vb. talepler için direniş ve eylemler gündemdedir. Ancak bu mücadeleleri sürdürürken, hiçbir zaman bu hakların kurtuluşumuza yol açmayacağı, sömürü ve baskıyı büsbütün ortadan kaldırmayacağı gerçeğini gözden uzak tutmamalıyız. Acil talepler, kısmi ve bölgesel talepler için mücadeleyi, devrim için, faşist diktatörlüğün yıkılması, demokratik halk iktidarının kurulması mücadelesine bağlı olarak ele almalı ve yürütmeliyiz. Mücadelenin her anında devrimin propagandasını ve faşist diktatörlüğün her cepheden teşhirini elden bırakmamalıyız. Kitleler, bugün ücret artışları, zamların geri alınması, GTSS Hakkının verilmesini temelinde ayağa kalkıyorsa, elbette bu mücadele daha da yükseltilmeli ve hedefe ulaştırılmak perspektifiyle yürütülmelidir. Bu mücadeleler faşist diktatörlüğün saldırılarını boşa çıkarıp birtakım mevzileri koparıp almamızı sağlarken, aynı zamanda onu yıkma yolunda güçlerimizi genişleten, bilincimizi ve birliğimizi geliştiren mücadelemizi daha ileri düzeye, siyasi talepler düzeyine yükselten bir zemin yaratmalıdır. Şüphesiz bu kendiliğinden olmayacak, devrimcilerin bilinçli siyasi mücadeleleriyle olacaktır.

Her türlü taleplerimiz için; GTSSH, zamların kaldırılması, ücretlerin artırılması, faşist saldırıların durdurulması, faşist örgütlerin dağıtılması için eylem ve direnişlere girişirken, kurtuluşun devrimle ve devrimin, proletarya önderliğinde bütün emekçilerin gücüyle gerçekleşeceğini unutmamalı, mücadelemizi bu perspektifle sürdürmeliyiz.

ÜLKE ÇAPINDA BİR ÖĞRETMEN BOYKOTU, ÜCRETLERİN ARTIRILMASI, ZAMLARIN KALDIRILMASI, GTSS HAKKININ ELDE EDİLMESİ, VE FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNİN DAĞITILMASI MÜCADELESİNDE GÜÇLÜ BİR ADIM OLACAKTIR

Acil taleplerimiz temelinde ülke çapında bir öğretmen direnişinin şartları her geçen gün gelişmektedir. Acil taleplerimiz geniş öğretmen kitlelerince kavranmaktadır. Revizyonist Genel Merkezin ve "BC"cı revizyonistlerin tahribatlarının ve grev kırıcılığının bertaraf edilmesiyle ve devrimci halk güçlerinin birliğiyle gerçekleşecek bir öğretmen direnişi, yüzbinlerce öğretmeni mücadeleye çekecektir. Açıkça bugün görülmektedir ki, bu direnişe Töb-Der dışında ve ona güvenmeyen geniş öğretmen kesimleri de gericiliğinin saldırıları karşısında mücadele arzusuyla dolup taşmaktadır. Bugün önemli olan şey, halk güçlerinin birliğinin sağlanması, kitlenin tümünün desteğini kazanabileceği örgütlenmeleri sağlamaya yönelmesi ve bu doğrultuda çağrıda bulunulmasıdır. Öğretmenlerin direnme konusundaki arzusu ve mücadele azmi her geçen gün yükselmektedir. Genel Merkezci ve "BC"cı revizyonistlerin baltalamaları sonuç vermeyecektir. Bu hain grupların baltalama faaliyetlerinin farkına varan öğretmen kesimlerinin bu gruplara her geçen gün tavır alması ve tecrit etmesi, onların eylem kırıcı faaliyetlerini etkisiz kılmaktadır ve kılacaktır.

Etkili ve geniş kesimleri içerisine çeken bir öğretmen eylemi, haklarımızı elde etme yolunda güçlü bir adım olacaktır. Gericiliğin saldırıları ve hesapları boşa çıkarılacak, yeni hükümet kuruluşuna temel teşkil eden karşı-devrimci anlaşmanın emekçi öğretmenlere ve halka yönelen saldırı ve hesapları yere çalınacaktır. Etkili ve güçlü bir öğretmen boykotunun bütün çalışanların genel grevi ve direnişiyle birleşmesi, ya da işçilerin, memurların, öğretmenlerin, sağlık emekçilerinin, gençliğin güçlerinin bir genel grevde birleşmesi, gericiliğin dize getirilmesinin yolu olacaktır.

Bize düşen, karşı-devrimci saldırılar karşısında taleplerimizi bütün öğretmenler olarak boykot ve direnişlerle savunmaya ve elde etmeye girişmektir.

BÜTÜN ÇALIŞANLARIN GENEL GREVİ, GTSS HAKKINI ELDE ETME VE DİĞER TALEPLERİ KAZANARAK GERİCİLİĞİ DİZE GETİRMENİN TEK GEÇERLİ YOLUDUR

Faşist diktatörlük, buhranın yüklerini zamlar, devalüasyon, ücret dondurmaları, sıkıyönetim vb. yollarla halkın sırtına sarabilmek için uzun bir süredir topyekun bir saldırı içerisindedir. Faşist diktatörlük son seçimlerde de aradığını bulamadı. Yeni karşı-devrimci saldırılarla kitle mücadelesini ezmeye bugünkü düzene, onun yeni yüklerini kabullendirerek de boyun eğdirmeye çalışmaktadır.

Ancak öte yandan kitleler başta işçi sınıfı olmak üzere nasıl ki bugüne kadar boyun eğmemişse, bugün de boyun eğmeme kararındadır. Faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı emekçi kitleler topyekun direnişlere hazırlanmaktadır. İşçi sınıfı ve emekçi halk, faşizmin saldırılarına karşı genel grev içerisinde güçlerini birleştirmeye, gericiliğin saldırılarını boşa çıkarmaya, mevzilerini korumaya ve yeni mevziler elde etmeye hazırlanıyorlar. İşçi sınıfının ve emekçi halkın, ücretlerin artırılması, zamların kaldırılması, GTSSH'nin elde edilmesi, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması, sıkıyönetimin kaldırılması talepleri genel grev yoluyla, gericilik dize getirilerek elde edilecektir.

Şimdi işçiler, memurlar, mühendisler, öğrenciler, sağlık emekçileri bir bütün kitle halinde ülke çapında eylemlere yöneliyor ve hazırlanıyorlar.

Biz de öğretmenler olarak ülke çapında güçlü ve etkili bir boykot eylemiyle faşizme ve hakim sınıflara karşı durmak için ileri atılalım.

ÜLKE ÇAPINDA ETKİLİ BİR ÖĞRETMEN BOYKOTU İÇİN İLERİ !

BÜTÜN ÇALIŞANLARIN ÜLKE ÇAPINDA GENEL GREVİNE HAZIRLIK YOLUNDA İLERİ !

YURTSEVER DEVRİMCİ
ÖĞRETMEN

Faşist Türkeş yeni manevralar peşinde

14 Ekim seçimleri öncesinde faşist demagojiyi bir kenara bırakan Türkeş, işçi sınıfına karşı açıktan saldırıya geçmişti. İşçi ücretlerinin dondurulmasını, açıktan açığa savunuyordu. Seçimlerle birlikte ise yeniden demagojiye hız verdi. Bugün artık işkencecilerden hesap sorulmasını ve komünistlerin kökünün kazınmasını istiyor. Demirel'in yeniden hükümet kurması ile birlikte saldırılarına hız verdi.

Bugüne kadar proleter devrimcilerin önderliğinde yükselen "MHP, ÜGD kapatılsın, MİT, KONTR—GERİLLA dağıtılsın" mücadelesi faşist Türkeş'i ve ÜGD'yi köşeye sıkıştırdı. Hatta halkın mücadelesinin baskısı sonucu reformist CHP bile zaman zaman MHP'nin kapatılmasından söz eder olmuştu. Öte yandan kitle mücadelesinin bastırılması konusunda CHP ile faşist AP ve MHP arasında yöntem farklılıkları vardır. CHP, halkın mücadelesinin bastırılması konusunda bu görevi devletin yerine getirmesini ve esas olarak, polis, asker, sıkıyönetim ve yasalar gibi araçların kullanılmasını savunurken, faşist AP ve MHP ise sivil faşist sürülerinin devlet kuvvetlerine yardımcı olması gerektiğini savunmaktadırlar. Geçmişte de ÜGD'lilerin bu görevi yaptıklarını kendi ağızlarıyla itiraf etmekten kaçınmadılar. MHP, yeniden devletin faşist güçlerine yardım adı altında yeni yeni saldırılara hazırlanıyor. Bu nedenle de "kayıtsız şartsız" destek vaadiyle Demirel'in hükümet kurmasını istiyor. Faşist Demirel'in AP hükümeti, Türkeş'e ve militanlarına siyasal hayatın faşistleştirilmesi için her türlü olanağı sağlayacaktır. Çünkü kendisi de faşist bir partidir ve halka saldırı konusunda ondan aşağı kalmamakta, onunla işbirliğini pekiştirmektedir.

Yeni kurulan faşist AP hükümeti de ister MHP, MSP desteğinde olsun ister CHP desteğinde olsun yükselen mücadeleyi durduramayacaktır. Bu, geçmişte böyleydi, bundan sonra da böyle olacaktır. Hükümet değişiklikleri çare olmayacaktır.

1977'lerde halkın yükselen mücadelesi faşist MC hükümetini darmadağın etti. MC'nin kitleler nezdinde tecrit olmasıyla birlikte egemen sınıflar at değiştirdiler, kitleleri CHP reformizmi aracılığıyla uyuşturmayı denediler. Ama mücadele durmadı. Birçok semtte, okulda, fabrikada, köyde, kentte, faşistler dolaşamaz oldular. Oysa daha önceleri "devlet güçlerine yardımcı" olma demagojisiyle özellikle okullarda üslenerek işçi sınıfına, halka ve gençliğe karşı saldırılar düzenlediler. Bugün de aynı şeyleri düşünüyorlar. Seçim sonuçlarının alınmasıyla birlikte yapmayı planladıkları şey kaybettikleri bu saldırı üslerini yeniden ele geçirmektir. Bu konuda faşist AP hükümetinden ve sıkıyönetimden destek almaktadırlar. Bu destekle saldırılarını hızlandıracaklardır. Hatta bugünden saldırılar yoğunlaşmaya başlamıştır. Her dönemde olduğu gibi saldırılarla birlikte faşist Türkeş, TRT'den "anarşiyi önleme" demagojileri yapmaktadır.

Son birkaç aydan beri faşist saldırılar had safhaya ulaştı. Konya'da halka ve özellikle öğretmenlere yönelik saldırılar hızlandı. Yüzlerce öğretmen tehdit edildi, dövüldü, yaralandı ve evlerine bomba atıldı. MİT ve MİT'in has adamı Bolu Milli Eğitim Müdürü bu saldırı kervanına katılarak öğretmenlere yönelik provokasyonlar düzenlemekte. Okullar için yeni saldırı planları yapılıyor. Gazi Eğitim Enstitüsü'nün faşist sürüleri tarafından işgal edilmesi bu saldırıların provasıdır.

Öğretmenlere yönelik saldırı ve katliamlar, hız kazandı. Son birkaç haftada 10'a yakın TÖB—DER üyesi öğretmen katledildi. Bu katliamlarla birlikte faşist örgütler olan "Ülkü Bir", "Öğret—Bir" ve "Mefkureci Öğretmen" gibi örgütlerle de kitlelerin bilinçlerini çarpıtmaya çalışılıyor. Faşist Demirel'in "öğretmenlerin arasına sızmış olan komünist ve bölücüleri temizleyeceğiz" çığlıkları bu saldırıların daha da yoğunlaşacağının işaretidir.

MHP, ÜGD'nin kapatılması, MİT, Kontr-gerilla'nın dağıtılması, içinde bulunduğumuz günlerde daha da önem kazanmıştır. Bu görevi ne Anayasa, ne yasalar ne de faşist devlet ve onun kurumları yapamayacaktır. Çünkü faşist cinayet yuvalarını kollayan, onlara her türlü açık ve gizli desteği sağlayan faşist devlettir.

Son mahkemelerde Maraş katliamı sanıklarının üçer-beşer tahliyesi bunun somut göstergesidir. Bu ve benzeri uygulamalardan destek alan faşistler, mahkemelerde devrimcilere ve halka saldırmaktadırlar, cezaevlerinde faşist sürülerin affedilmesi için isyanlar çıkarmaktadırlar.

Bu canilerin heveslerini kursaklarında bırakmak, eldeki mevzileri korumak, işçilerin, köylülerin, öğretmenlerin, tüm emekçilerin görevidir. Hiçbir parti ve hükümet bunu yapamaz. Ancak ve ancak proletarya başta olmak üzere tüm halkın aktif, birleşik mücadelesi bu cinayet yuvalarını dağıtacaktır.

Şimdiden birçok semtte ve bölgede, faşist milisler proleter devrimciler önderliğinde halkın mücadelesi ile sökülüp atılmışlardır. Halen de atılmaktadırlar. İyice köşeye sıkışmış olan bu cinayet yuvalarının üzerine yürüyelim. Unutmayalım ki onları dağıtacak olan bizim demir yumruğumuzdur.

Öğretmen arkadaşlar,

Faşist katil sürüleri terk etmek zorunda kaldıkları okulları yeniden ele geçererek, saldırı üssü haline getirmek istiyorlar. Bu konuda devlet güçleri desteğinde yeni saldırılara hazırlanmaktadırlar. Onlara bu imkanı tanımayalım. Örgütlülüğümüzü pekiştirelim, tüm öğrencilerin ve velilerin desteği için onlara meseleleri bıkmadan anlatalım. Öğretmen, öğrenci, veli dayanışmasıyla mevzilerimizi savunalım ve daha da genişletelim.

Prof. Ümit Doğanay faşist caniler tarafından katledildi

İstanbul Üniversitesi ilerici demokrat üyelerinden, Prof. Ümit Yaşar Doğanay, faşist caniler tarafından katledildi.

Siyasal yaşamı faşistleştirme çabasında olan egemen sınıflar ve onların maşaları olan faşist caniler, saldırılarını tüm devrimci ve demokratlara yöneltiyorlar.

Prof. Doğanay'ın öldürülmesi daha önce yine birçok demokrat bilim adamı ve öğretim üyesinin öldürülmesiyle aynı amacı taşımaktadır. Faşist caniler sadece proleter devrimcilere saldırmamakta, onlarla beraber tüm devrimci, demokrat kişilere de saldırmaktadırlar.

Bugüne kadar faşizme alternatif olarak CHP reformizmini gören demokrat, ilerici bilim adamları, öğretim üyeleri ve yazarlar artık reformizmin faşizme alternatif olmadığını görmelidirler. Onların umut bağladıkları CHP ve Ecevit. hükümet olduğu dönemde faşizme karşı tavır almanın aksine onun yedeğine düşmüş ve başta proletarya olmak üzere emekçi halkın yükselen anti-faşist mücadelesinin önüne barikat dikmeye çalışmıştır.

Günümüzde tüm ilerici, demokrat, devrimcilere düşen görev, faşist cinayetlerin son bulması için devrimci proletarya önderliğinde yürütülen ve faşizmin kökünü kazıyacak olan anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye omuz vermektir. Gelinen yerde özellikle de faşist bir hükümetin kurulmasıyla birlikte saldırıların daha da yoğunlaşacağı gerçeğinden hareketle güçleri birleştirmek ve mücadeleyi yükseltmek kaçınılmaz ve ertelenemez bir görevdir.

Devrimciler, demokratlar, yurtseverler;

Faşizme karşı mücadelede proletaryanın önderliğinde ileri atılalım. Görev başına !

Faşist Demirel, Öğretmenlere Saldırı Hazırlığı İçinde

Süleyman Demirel, hükümeti kurma görevi aldıktan sonra bir dizi görüşmelerle birlikte zaman zaman neler planladığını da anlatıyor. Demirel'in açıklamaları içerisinde biz öğretmenleri de hayli ilgilendiren konular geçiyor. Aslında faşist diktatörlüğün her hükümetinin tüm uygulamaları bizi ilgilendirir. Bununla beraber Demirel'in açıklamalarında doğrudan doğruya bize yönelik bölümler var.

Emekçi halkın bir parçası olan öğretmenler, emekçi halkla birlikte sömürü ve zulme karşı durmuşlardır. Bu durumu gören egemen sınıflar öğretmenleri susturabilmek, onun mücadelesini ve emekçi halkı bilinçlendirme çabalarını durdurabilmek için her türlü yöntemi denemişlerdir. Türkiye sınıf mücadelesi tarihinde her dönem en ağır baskılara maruz kalan öğretmenler, hiçbir zaman bu baskılar karşısında yılmamışlardır. Özellikle 1970'lerden sonra öğretmen kıyım ve sürgünleri had safhaya varmıştır. Her gelen hükümet tüm emekçi halkın yanı sıra öğretmenlere de saldırmıştır. Faşist MC döneminde onbinlerce öğretmen kış, kar demeden sürülmüş, binlerce aile parçalanmış, yüzlerce öğretmen öldürülmüş, birçoğu zindanlara doldurulmuştur. MC hükümetlerinin yıkılmasından sonra hükümet olan CHP, bu sürgün ve kıyımlara yenilerini kattı. Muhalefette iken sürgün ve kıyımlara karşı olduğunu söyledikleri hakle hükümet olduklarında MC'den aldıkları mirası devam ettirdiler. Yine binlerce öğretmen sürüldü, kıyıldı, 70'e yakın öğretmen öldürüldü. Hatta öğretmenler CHP'li bakan tarafından açıktan açığa faşist katillere hedef gösterildi. "Ölenler yaptıklarının cezasını canlarıyla ödediler" diyerek öğretmen katlimlarına yeşil ışık yakıldı.

CHP reformizminin iflas etmesiyle birlikte yeniden "nöbeti" devralmakta olan Demirel aynı politikayı devam ettireceğini söylemekten çekinmedi. Görünen odur ki, öğretmenlere yönelik kıyım, sürgün ve saldırılar devam ettirilecek. "Öğretmenlerimizin içine sızmış olan komünist ve bölücü militanları temizleyeceğiz" sözü bunun işaretidir. Yine "bazı derneklerin siyasi faaliyette bulundukları bilinmektedir, bunlara karşı etkin yasal (!) önlemler alacağız" sözleri örgütlülüğümüze yönelik saldırılara zemin hazırlama çabalarıdır. Faşist ve reformist demagoji atbaşı gitmekte, tahteravalli gibi bir o yanı, bir bu yanı saldırıyı sürdürmektedir.

"Öğretmenler içerisine sızmış komünist militanların temizlenmesi" ile tüm öğretmenlere ve halka karşı saldırının hızlandırılmasına zemin hazırlanmaktadır. Elbette ki toplumun bütün kesimlerine saldırırken, öncelikle önderlere, komünistlere saldırmakla işe başlamaktadırlar. Böylelikle kitleleri öndersiz bırakarak daha iyi denetim altına almayı düşünüyorlar. Bu, egemen sınıfların sık sık başvurdukları bir oyundur. "Komünist militanların aranması" adına mahalleler, köyler, okullar, fabrikalar basılmakta, yoksul halk olmadık işkencelerden, soruşturmalardan geçirilmektedir. Aynı oyun öğretmenler üzerinde de uygulanmak istenmektedir.

Demirel, bir yandan öğretmenler için kıyım, sürgün ve saldırı planları yaparken, öte yandan sürgün ve kıyımlarla boşalacak yerlere faşist militanları doldurmanın hazırlığı içerisindedir. Demirel'in MHP ve MSP'ye götürdüğü belgenin 8. maddesi aynen şöyledir:

"Devletin idareci kadrosunu, cumhuriyet ilkelerine sadık, devlete sadık, ehliyetli, dirayetli, adalet duygusuna ve mesuliyeti cesaretle kabul etme niteliğine sahip görevlilerden oluşturmak."

Kimlerdir bu devlete sahip olanlar? Devletin sahibi olan onu bir baskı ve zulüm aracı olarak ellerinde tutan egemen sınıfların (komprador burjuvazi ve toprak ağaları) beslemeleri faşistler değil mi? Bu gerçek şunu göstermektedir ki tüm kadrolar faşist militanlarla doldurulmak istenmektedir.

Buna izin vermemeliyiz. Bugüne kadar zorlu mücadelelerle elde ettiğimiz mevzileri savaşmadan asla terk etmeyeceğiz. Revizyonist ve reformistlerin yaratmak istedikleri yılgınlığa kapılmayacağız. Onlar, daha şimdiden çeşitli görevlerden gönüllü ayrılarak göze batmayacak yerlere gitmeye çalışmaktadırlar. Yurtsever, devrimci, demokrat öğretmenler böylesi yılgınlıklara kapılmayacak, aksine bulundukları mevzilerde sonuna kadar direneceklerdir. Öğretmenler, nice hükümetler gördü, nice sürgün ve kıyımlara uğradı, nice şehitler verdiler. Ama yılmadılar, mücadeleye devam ettiler. Demirel'lerin, Türkeşlerin, Ecevit'in oyunlarını bozmayı bildiler. Bugün de biz öğretmenler bu mücadeleci geleneğimizi sürdüreceğiz. Hiçbir mevziyi faşistlere terk etmemek için sonuna kadar direneceğiz.

HÜKÜMET DEĞİŞİKLİKLERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ KURTARAMAYACAKTIR

Reformizmin emekçi halk kitlelerinin mücadelesini bastırmada yetersiz kaldığını artık onları uyutamadığını gören batılı emperyalistler ve ülkemizdeki uşakları olan egemen sınıflar, CHP'yi devreden çıkararak, Demirel başkanlığında yeni bir AP hükümeti gündeme getirdiler.

"Geniş tabanlı hükümet", "seçim hükümeti" ve "ara rejim" formülleri gibilerini de devreden çıkarmayarak yedekte bekleten egemen sınıflar, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen, sömürülen sınıfların mücadelesini bastırmada, buhranın faturasını emekçi halka kesmede daha sert bir politika izleyeceğini vaat eden Demirel ve AP'yi devreye soktular.

Her dönem hakim sınıfların gönüllü desteği olan CHP reformistleri de kitleleri düzene bağlı tutabilmek için durumu meşrulaştırmak amacıyla "Türkiye halkı AP'yi hükümette görmek istiyor" demektedir. Bu gericiler, tahteravalli oynayarak düzeni ayakta tutmaya çabalıyorlar.

AP HÜKÜMETİ FAŞİST BİR HÜKÜMETTİR

MSP, MHP gibi gerici, dinci, faşist partiler tarafından açıkça destekleneceği bildirilen AP de faşist bir partidir ve kurulan AP hükümeti faşist, Amerikan emperyalizminin uşağı, halk düşmanı bir hükümettir. Öğretmenler ve halkımız geçmişte de faşist AP hükümetleri gördüler. Geçmişte olduğu gibi bugün de hükmetin halka vereceği şey daha fazla zulüm, daha fazla sömürü ve daha fazla faşist baskıdır. Öte yandan faşist Demirel hükümeti, siyasal yaşamın faşistleştirilmesinde ve halkın mücadelesinin bastırılmasında sivil faşist kurumlara da dayanacak, onların desteğini de alacaktır. O, Ecevit gibi bu görevin sadece devlet eliyle yerine getirilmesini yeterli bulmamakta, ve Türkeş'in MHP, ÜGD, TİT ve ETKO'sundan da yararlanmayı düşünmektedir. İşte faşist Türkeş' in "kayıtsız şartsız" desteğinin nedeni de budur.

Faşist AP hükümetinin işbaşında olduğu her dönemde tüm halk kitleleri gibi öğretmenler de yoğun ekonomik ve siyasal baskılara maruz kaldılar. Binlerce öğretmen kar kış demeden aileleri parçalanarak sürüldü, Milli Eğitim Bakanlığı kademeleri halk düşmanı faşistlerle dolduruldu; örgütümüz TÖS sürekli saldırıya uğradı, kongrelerimiz basıldı, Yine AP'nin MSP, CGP ve MHP ile ortaklaşa oluşturduğu MC dönemlerinde aynı saldırılar daha yoğun bir şekilde devam etti. Örgütümüz TÖB–DER birkaç kez kapatıldı. MHP güdümündeki faşist caniler devlet kuvvetlerinin yardımcıları (!) olarak ilan edildi. Eğitim enstitülerine faşist milisler doldurularak buralar halka ve gençliğe karşı saldırı üssü haline getirildi.

Ama bütün bu saldırılar öğretmenleri ve emekçi halkı yıldıramadı. Öğretmenler ve öğrenciler okullarda faşist milislerin saldırılarına karşı direndiler. İşçi sınıfı grevlerle, boykotlarla, direnişlerle, yoksul köylüler toprak işgalleri ve ağalara karşı direnişlerle faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi yükselttiler. Yükselen mücadele faşist hükümetleri daha da azgınlaştırarak iyice teşhir etti. Ne faşist AP hükümetleri ne de faşist MC hükümetleri mücadeleyi bastıramadı, aksine iyice deşifre olarak dağıldı. Faşist hükümetlerin foyasının iyice açığa çıktığını gören egemen sınıflar, transfer oyunlarıyla reformizme sarıldılar. Kitleler üzerinde var olan reformist etkinin de hesaplanmasıyla onları yeni "umut"lara bağlamayı denediler. Ama bu da sökmedi, sahte umutlar iflas etti. Reformist, revizyonist demagojiler de kitle mücadelesini bastırmaya yetmedi. "Demokratik sıkıyönetim" palavraları sökmedi. Reformizm, kitleler tarafından iyice kavrandı. Mücadele daha da gelişerek yükseldi, yükseliyor.

Bu yükseliş artık eskiden olduğu gibi bütünüyle kendiliğinden değil, Kitle mücadelesine proleter devrimci hareket önderlik ediyor.

BU HÜKÜMET DE SÖKMEYECEK

Ne hakim sınıfların faşist hükümetleri, ne de resmi ve sivil faşist kurumların saldırıları mücadelemizi engelleyemeyecektir. Çünkü proleter devrimci hareket önderliğinde başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkın ve öğretmenlerin mücadelesi yükseliyor. Her gün kitleler büyük gruplar halinde faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye atılıyor. Saflar proleter devrimciler önderliğinde sıklaştırılıyor.

Gelişen bu mücadele faşist AP ve MC hükümetlerini, reformist CHP hükümetlerini olduğu gibi bu hükümeti de ezecektir. Bu mücadele içersinde öğretmenler;

Ücretlerin artırılması, zamlara son verilmesi;

GTSSH'nin kazanılması,

Sıkıyönetimin kaldırılması,

Faşist cinayet örgütlerinin dağıtılması gibi acil ve temel taleplerinin çözümü için proletaryanın önderliğinde BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ mücadelesine katılıyorlar. Öğretmenler temel ve acil talepleri etrafında birleşerek genel greve hazırlanıyorlar.

FAŞİST AP HÜKÜMETİ DE SÖKMEYECEK!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

Şovenizm körükleniyor

"Kıbrıs – Yunanistan" oyunları yine sahnede

Ülkede ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi, egemen sınıfların düzene istikrar kazandırma faaliyetlerini çok yönlü olarak hızlandırmaya başladı. Onlar, bunalımdan çıkış yolu olarak halka karşı daha fazla baskı ve zulmü uygun görmektedirler. Buna karşılık emekçi sınıflar bunalımın yükünü çekmek istememekte ve bu yükü egemen sınıfların sırtına yıkmak için mücadeleyi hızlandırmaktadır.

Egemen sınıflar her dönem olduğu gibi bu defa da kitlelerin dikkatlerini dağıtmak, bilinçlerini çarpıtarak düzene yönelik mücadelelerini engellemek için yeniden "Türk - Yunan çatışması" ihtimalleri demagojisine sarıldılar.

Bilindiği gibi Yunanistan da bizim gibi emperyalizmin yarı-sömürgesi geri bir ülkedir. Emperyalizmin bunalımı bir yarı-sömürge olan Yunanistan'a da Türkiye gibi yansımakta. Bunalım her iki ülkede daha da tahrip edici olmaktadır. Buna karşılık her iki ülkede de emperyalizme ve iç gericiliğe karşı mücadele hızla yükselmekte ve onları iyice bunaltmaktadır.

Yükselen mücadeleyi engellemek or çarpıtmak için yapılan hükümet değişiklikleri, ilan edilen sıkıyönetimler, yeni yeni baskı yasalarının uygulanmaya konulması gibi tedbirler para etmemektedir.

İşte tam da bu sırada gerek Türkiye, gerekse Yunanistan hakim sınıfları karşılıklı çatışmanın gündemde olduğu demagojilerine sarıldılar. Böylelikle şovenizmi körükleyerek, kitleleri sözde milli bilinç etrafında toplamaya çalışmaktadırlar. Onların savundukları milli birlik ve beraberlik; şovenizme, ırkçılığa ve asimilasyona dayanmaktadır. Bir yanda milli birlik çağrıları yapılırken, öte yandan Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı alçakça çiğnenmekte, en aşağılık baskı ve zulüm metodları ile toplu katliam provaları yapılmaktadır.

Milli birlik ve beraberlik demagojileri ile kitlelerin düzene yönelen mücadelelerini saptırma girişimleri her dönemde egemen sınıfların ve hükümetlerin dört elle sarıldıkları konu olmuştur. Gerek faşist MC hükümetleri gerekse reformistler bu demagojiden yararlanmaya çalışmışlardır. Hatta 1974 Kıbrıs işgali döneminde TÖB–DER yönetimi de bu koroya katılmış ve öğretmenlerin alınterinden kazandıkları 290 bin lira bu nedenle orduya hediye edilmiştir.

Yine FİSE Genel Sekreterinin Türkiye'ye girişinin engellendiği sırada Genel Merkez tavrıyla Kıbrıs'taki mevcut işgal durumunu meşrulaştırmaya çalışmıştır. O günlerde yayınlanan TÖB–DER yayın organında FİSE Genel Sekreterinin Kıbrıs "Türk Federe Devletini" uluslararası düzeyde tanıttığını ve onun özellikle "Türklerden yana" olduğunu vurgulayan ifadeler yer almaktadır. Görüldüğü gibi revizyonistler de "milli menfaatler" adına düzene yönelik mücadelelerin bastırılmasında görev almaktadır. Çünkü onlar da bu faşist-feodal düzenin bir parçasıdırlar.

Bugün başta proletarya olmak üzere emekçi halkın mücadelesi bu demagojileri iflas ettirecek güçtedir. Gerek Türkiye, gerekse Yunanistan halkı, düşmanlarını iyi tanıyorlar. Onlar, ortak düşmanları olan emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine karşı mücadelede enternasyonal dayanışmayı esas almakta ve kendi ülkelerinin ve emperyalizmin yaratmaya çalıştığı sahte düşmanlık oyunlarına aldanmamaktadır.

REVİZYONİST VE REFORMİST SEÇİM DEMAGOJİLERİ ÖĞRETMENLERİ DÜZENE BAĞLAYAMADI

Öğretmenler de seçimleri boykot ettiler.

Bir seçim dönemi daha geride kaldı. Seçimler, egemen sınıflar açısından hiç de iç açıcı olmadı. Umduklarını bulamadılar. Yoğun çabaları sonuç vermedi. Hayat, proleter devrimci hareketin tespitlerinin doğruluğunu şaşmaz bir biçimde kanıtladı. Ve Cumhuriyet tarihinde katılımın en düşük olduğu seçim bu oldu.

Egemen sınıflar açısından ortaya çıkan bu olumsuz durum, onları daha da hırçınlaştırdı. Kitleleri aldatmak için seçimler döneminde yürüttükleri yalan ve demagojiyi şimdi de sürdürmeye devam ediyorlar. Yeni yalanlarla, ortaya çıkan somut durumu olduğundan başka göstermeye çalışıyorlar. Kitlelerin kendi peşlerinden gittiğini, boykotun etkili olmadığını seçimlerde kullanılan oy oranının çok yüksek olduğunu kanıtlamaya yoğun çaba harcıyorlar. Daha henüz seçim sonuçları alınmadan bütün burjuva basını ortak başlıklarla "seçimlere katılma oranı çok yüksek" yaygarasını yapmasının nedeni de bu amaca yöneliktir. Onlar bununla da yetinmediler. AP'nin bu seçimlerde büyük bir zaferle çıktığını, oy oranını çok fazla artırdığını da söylediler.

GERİCİ YALANLAR GERÇEKLERİ DEĞİŞTİREMEZ

Oysa durum, gericilerin ileri sürdüğünün tam tersi bir doğrultuda gelişme göstermiştir. İddia edildiği gibi AP zafer filan kazanmadı. CHP büyük oranda oy kaybederken AP'nin oyları yerinde saydı. Toplama çıkarma işlemini az çok bilen birisi 1977 seçimleri ile 14 Ekim seçimlerini karşılaştırırsa bunu kolayca görebilir. AP'nin ve diğer faşist partilerin oylarının yerinde sayması ve CHP'nin 1 milyona yakın oy kaybı, geniş kitlelerin oy kullanmadığının ve burjuva partilerine rağbet etmediğinin açık kanıtıdır.

Egemen sınıfların boykot karşısında tedirgin ve rahatsız olmalarının nedeni açıktır. Çünkü boykot, kendilerini kendi düzenlerini hedeflemektedir. Kitleleri devrim mücadelesine kazanmakta ve onları devrimcileştirmektedir. Emekçi halk kitlelerinin düzenden kopuşunu hızlandırmaktadır. Rahatsızlıklarının nedeni budur. Onun için yırtınıp duruyorlar. AP zafer kazandı yollu safsatalar ileri sürüyorlar. Onu lanse etmeye, CHP reformistlerinden umut kesen düzenden kopan ve devrime yönelen kitlelerin, devrime yönelmesini engellemek için umut diye sunuyorlar. Şimdi de emekçi halk kitlelerine alternatif olarak AP'yi gösteriyorlar.

Nasıl ki tüm gericilerin seçimler öncesi her boydan sözcüsünün basından, sendika ve dernek ağasına kadar oluşturan koronun kitleleri oy kullanmaya çağıran çabaları sonuç vermediyse; bundan sonraki yalan ve demagojileri de sonuç vermeyecektir. Emekçi kitleleri bu sefer de aldatmaları mümkün olmayacaktır.

SEÇİMLER, CHP REFORMİZMİNİN İFLASI OLDU

Bu seçimlerde CHP reformizmi kitlelerden gerekli cevabı alarak iyice geriledi ve iflas etti. Egemen sınıfların CHP reformizmini bir kenara iterek yine eski uyuz atı (AP) kullanmaya başlamaları da bunun bir sonucudur.

1977 seçimlerinde CHP, öğretmenleri de büyük ölçüde yedeğine almıştı. Seçim meydanlarında halka ve öğretmenlere büyük vaadlerde bulunurken, öte yandan revizyonistlerin de desteğiyle öğretmenleri kendisine oy verme konusunda oldukça etkilemişti. Ama 22 aylık uygulamalarıyla vaadlerinin adi birer demagoji olduğu ortaya çıktı. Kitlelerin her kesiminde olduğu gibi öğretmenler de reformizmin gerçek yüzünü görerek ondan yüz çevirdiler. Büyük oranda proleter devrimci ve devrimci demokrat düşüncelerden etkilenen öğretmenler, devrimcilerin "seçimleri boykot edelim" çağrısına uydular ve bu seçimlerde oy kullanmadılar. Bu durumu CHP ileri gelenlerinden Deniz Baykal kurultayda "1977'de bize oy veren öğretmenler 1979'da yoktular" diyerek açıkça ortaya koy-

Devamı sayfa 11'de

3 Ekim Direnişinden dersler çıkaralım

Öğretmenler, 29 Eylül'de Bursa'da düzenlenen mitinge faşist diktatörlüğün saldırması, bir öğretmen arkadaşın öldürülmesi, onlarca arkadaşın yaralanması ve 300'ü aşkın arkadaşımızın gözaltına alınması olaylarını protesto etmek üzere ülke çapında 1 günlük işi bırakma eylemi düzenlediler.

3 Ekim direnişi olumlu ve olumsuz yönleriyle mücadelemizin geleceği açısından önemli derslerle doludur. Biz öğretmenlere düşen görev bu derslerden öğrenmek, hatalardan arınmak ve olumlu yanları geliştirerek mücadeleyi yükseltmektir.

3 Ekim günü bir yanda halk güçlerinin eylem birliği temelinde komiteler oluşturulup Genel Merkez'in "yas" barikatları parçalanırken öte yandan birçok şubede öğretmenler bu eyleme "gerici, pasif, genel direniş potansiyelini dağıtıcı" eylemlerdir diyerek katılmama biçiminde oldukça olumsuz tavırlara düştüler.

Genel Merkez yöneticilerinin revizyonist niteliklerinden dolayı daha başından eylemi pasifize etme, düzen sınırlarına hapsetme çabalarına rağmen bu eylem bizim taleplerimizden ve mücadeledeki kararlılığımızdan doğmuştur. Ve revizyonistlere eylem kararı aldırmıştır. Bu nedenle de mücadeleyi bastırmanın aracı olarak görülmemesi gerekir. Öğretmenler kendi talep ve kararlılıklarının yarattığı bu eylemlere en aktif bir şekilde katılmalı ve eylemi revizyonistlerin niteliği sınırlarının dışına taşırarak revizyonist barikatları parçalamalıdırlar.

Bazı yerlerde eylemler en iyi bir şekilde gerçekleştirilirken bazı yerlerde katılımın oldukça düşük ya da hiç olmamasında revizyonistlerin payı unutulmamalıdır. Onlar bugüne kadarki tavırlarıyla olduğu gibi bu eylemde de kitlelere güven vermekten uzaktılar. Onların niteliğini kavrayan öğretmenler meseleyi salt bu yönüyle (revizyonistlere güvenilemeyeceği) ele aldıklarından eyleme katılmama kararları aldılar. Bu karar hatalı bir karardır. Revizyonist ihanete karşı alınacak tavır eylemsizlik olmamalı aksine eylemi revizyonist çemberin dışına taşırarak onların mücadelenin önünden sökülüp atılması hedeflenmelidir.

Gaziantep'te, İstanbul'da, İzmir'de, Manisa'da gerçekleştirilen eylem birlikleri ve eylem komiteleri ve bu örgütlenmelere dayanan güçlü direnişler bize örnek olmalıdır. Bütün bu eylemlerde en geniş kitle katılımıyla, en güçlü direnişler ve mücadeleler için her yerde eylem komiteleri oluşturalım. Halk güçlerinin birliğinin sağlandığı, eylem komitelerinin oluşturulduğu yerlerde 3 Ekim direnişinin başarılı olması bir gerçeği daha kanıtlamaktadır. Mücadelenin yükseltilmesi, kitlelerin birleştirilmesi için yasal sınırlar içersindeki örgütlenmeler yetersizdir ve kitlelere güven vermemektedir. Ayrıca revizyonistlerin bu tip eylemlere önderlik etmesinin hatta katılmasının mümkün olmadığı, onların her zaman eylem kırıcısı oldukları da kitlelerin kendi deneylerile kanıtlanmıştır.

Sonuç olarak 3 Ekim günü yapılan 1 günlük işi bırakma eyleminde;
- Öğretmenler dostlarını da, düş-

Devamı sayfa 11'de

Eylem Komiteleri kuruluyor, grev fonları oluşturuluyor

DİRENİŞLERE HAZ

Haklarımızı elde etmek için mü
tiğini, reformizmin ağulayıcılığını
sahte olduğunu bizzat deneyleriyle ka
revizyonist ihanet çemberini de yar
dırlar. Hayat pahalılığına, faşist sa
kıyımlara karşı protestoları yüksel
ücretlerin yükseltilmesi için mücade
dile getiriyorlar.

Öğretmenler Bursa mitingine
3 Ekim'de bir günlük boykot kararı al
Rize öğretmenleri açığa alınan a
bırakmadılar. Tekrar boykot kararı a
törlüğün uşaklarını gerilettiler. Boyk
fonları oluşturuluyor. Mücadele,zaafla
yor. İlerleyen bu mücadele yeni
ilgisini çekiyor. 3 Ekim direnişine
yanısıra üye olmayan yüzlerce öğ

Gelişen bu mücadele, faşist dikt
nistleri ürkütüyor. Mücadeleyi bastırma
için yeni planlar hazırlıyorlar. Demi
öğretmenleri anarşi mihraklarından bi
Demirel, "öğretmenler içine sızmış k
dan, bunları "temizleme, tasfiye
sözediyor. "fraksiyoncu öğretmenler
Ecevit de Demirel'le aynı cepheden,
cephesinden bize saldırıyor.

GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SE

TÖS'ün kapatılıp daha geri bir örgütlenme biçimi olan Töb-Der'in kurulmasından beri öğretmenler arasında, sendika biçiminde örgütlenme, grev ve toplusözleşme hakkı, bunun gerekliliği giderek yoğunlaşan tartışmalarla sürdü. GTSS talebi geniş öğretmen kitlesini birleştiren acil taleplerin başında yer aldı. Tüm öğretmen grupları -değişik amaçlarla da olsa- bu talebi programlarına alıp geniş yer verdiler.

YDÖ ortaya çıkışından bu yana GTSS'nın gerekliliği ve bu hakkın ancak zorlu dişe diş bir dizi mücadeleyle elde edilebileceğini savundu. Grev hakkı grevle alınacaktır şiarını formüle etti.

Bugün hemen hemen tüm öğretmenler grevli toplusözleşmeli sendikanın gerekliliğini tartışmasız kabul etmektedir. Artık "neden sendika", "nasıl sendika" tartışmaları geride kaldı. Yine revizyonistlerin, mücadeleyi engelleme, öğretmenleri düzene kölece boyun eğdirme faaliyetinin bir parçası olan, bu hakkın bizim mücadelemizin dışında ("halktan yana hükümetler", İLO vb. aracılığıyla) bize kendiliğinden verileceği hayalini besleyen de yok. Şimdi öğretmenler sendika mücadalesinin yöntemlerini, aşılması gereken engelleri ve bunları aşmanın yollarını tartışmakta, mücadele konusunda adımlar atmaktadır.

Gelişen olaylar, hayatın gerçekleri ve uluslararası öğretmen mücadelesinin deneyleri, grev hakkının ancak grevle, bir dizi zorlu mücadeleler, direnişler sonucu elde edilebileceğini gösterdi. Hakim sınıfların kendiliklerinden bize bu hakkı vermeyeceği kavranmış durumdadır.

Faşist diktatörlük, sıkıyönetim paşaları, resmi-sivil cinayet şebekeleri öğretmenlere açıktan saldırılar düzenler, öldürürken, öğretmen önderlerini sürerken aynı zamanda bu talebimize, bu talep için sürdürdüğümüz mücadeleye de saldırıyor. Hakim sınıfların temsilcileri sözcüleri, uşakları, sendika mücadelemizi boğmanın planlarını tazgahlıyorlar. Ağızlarını her açışta öğretmenlere tehditler yağdırıyorlar. Sıkıyönetim paşaları, öğretmenlere gözdağı veriyor, düzmece MİT raporları hazırlıyorlar. Töb-Der'i kapatmaktan dernek yerine "oda" biçiminde örgütlenmelerden söz etmekteler.

Hükümet kurma çalışmalarına başlayan ve muhtemelen kuracak olan, geçmiş MC dönemlerinin eli kanlı başbakanı Süleyman Demirel, hazırladığı, programa esas olacak taslakta öğretmenlere saldırı planlarına da özel bir yer verdi. Töb-Der'i ve öğretmenleri anarşi odaklarından biri olarak gösteren Demirel öğretmenler içine sızan anarşist militanlardan söz etmekte, mücadeleci öğretmen önderlerini, örgütlülüğümüzü hedef alacağını şimdiden açıkça belirtmektedir.

Reformist CHP ve Ecevit de bu talebimizin ve mücadelemizin azılı düşmanlarındandır. Hükümet olmadan önce öğretmenlere sendika vaad eden, bunu meydanlarda açıkça ilan eden Ecevit, hükümet olduktan sonra değil sendika şimdiki dernek biçimindeki örgütlenmemize bile tahammülü olmadığını gösterdi. İhanet anlaşması olan "toplumsal anlaşma"yı işçi sınıfına dayatan ve diğer şeylerin yanısıra işçi sınıfının sendikal mücadelesine de böylece karşı olduğunu gösteren CHP ve Ecevit'in de gerçek niyeti açığa çıkmıştır. Öğretmenleri oyalamak, sendika hakkı elde etme mücadelesini boğmak. Ama takke düşmüş kel görünmüştür. Öğretmenler faşist diktatörlüğe, onun MC'lerine olduğu gibi CHP'ne ve Ecevit'e de inanmıyorlar. Reformist demagojilere kanmadıklarını son 14 Ekim Seçimleri'ndeki tavırlarıyla da gösterdiler.

REVİZYONİSTLER DE SENDİKA MÜCADELEMİZİN KARŞISINDADIR

Revizyonistler, bu sol maskeli hakim sınıf uşakları da sendikalaşma mücadelemizi engellemek için her türlü kılığa girmekte ama hep mücadelemizin karşısına dikilmekteler. Sendikalaşma talebinin gündeme gelişinden bu yana bu mücadeleyi boğmak için sürekli çaba gösterdiler. Uzun bir süre bu hakkımızın FİSE, DİSK aracılığıyla elde edileceğini söyleyen revizyonistler, öğretmenler bu barikatları aştıkça, yeni yeni engeller oluşturmaya, yeni hayaller yayıp sendika hakkı elde etme mücadelemizin önünü karartmaya çalışıyorlar. "Çalışanlar Kurultayı", "DİSK platformu" vb. oyalama taktiklerine başvuruyorlar.

Sendika mücadelemizin yükselmesi karşısında gerileyen bu öğretmen ve halk düşmanları şimdi eylem şapmiyonu kesildiler. Sözde bu mücadelenin kararlı savunucusu görünüyorlar. Ama düzenlemek zorunda kaldıkları eylemlerde bile öğretmenleri geri çekmek, düzene bağlamak, sendika mücadelemizi boğmak için çaba harcıyorlar. Hakim sınıfların öğretmenlere yönelik tüm saldırılarında olduğu gibi sendika mücadelemize yönelik saldırılarına da seyirci kalan revizyonistler öğretmenlerin örgüte olan güvenlerini sarsmıştır. Her önemli mücadelemizde bizi arkadan hançerleyen bu hainler bilinçli bir şekilde öğretmenlere sahip çıkmadılar. 6 Aralık'ta, 5 Şubat'ta olduğu

ÖĞRETMENLER ÜLKE ÇAPINDA HAZIRLANIYORLAR

...cadele etmek gerek- ...''umut''un ne denli ...avrayan öğretmenler, ...arak ileri atılmakta- ...aldırılara, sürgünlere, ...eliyor. GTSSH için, ...dele etme isteklerini

...olan saldırı üzerine ...dılar. 3 Ekim sonrası ...arkadaşlarını yalnız ...aldılar. Faşist dikta- ...ot komiteleri, eylem ...arına rağmen yükseli- ...yeni öğretmenlerin ...Töb-Der üyelerinin ...ğretmen de katıldı. ...tatörlüğü ve revizyo- ...ak, eylemleri kırmak ...irel'i de Ecevit'i de ...iri olarak ilan ediyor. ...komünist militanlar''- ...etme'' planlarından ...diye söze başlayan ..., aynı karşı devrim

Revizyonistler 75'lerden beri Töb-Der'de ördükleri ihanet ağının parçalanmaya başlaması karşısında şaşkına döndüler. Artık öğretmenleri düzene bağlama gücüne sahip değiller. Öğretmenler bunlara karşı da öfkelerini dile getiriyorlar. Gerileyen bu hainler, bir yandan sahte eylem çığlıkları atarken, bir yandan da eylem kırıcılıklarını elden bırakmıyorlar. Mücadele günlerinde üzüntülerinden yas tutuyorlar. ''BD''ci alçaklar tecrit olmanın ve mücadeleye engel olamamanın öfkesiyle İstanbul Kongresi'ne saldırdılar. Ama bunlara aldıran kim? Taleplerini gerçekleştirmek, haklarını elde etmek için öğretmenler, birliğini, örgütlülüğünü pekiştiriyor. Revizyonistlerin yaptığı tahribatların yaralarını sarıyor. Revizyonistleri kağıt mendil gibi buruşturup bir kenara fırlatan öğretmenler mücadele araçlarını da yaratıyorlar.

Bugün öğretmenler arasında GTSS Hakkını elde etmenin, genel greve gitmenin araçları olan eylem, grev komitelerini tartışıyorlar. Eylem ve grev komitelerinin kurulması, eylem fonlarının oluşturulması doğrultusunda adımlar atıyorlar. Gaziantep'te sıkıyönetimin Töb-Der'i kapatması mücadeleyi engelleyemedi. 3 Ekim direnişi için komiteler oluşturdular. Mücadelelerini sürdürdüler. Hatay'da, Manisa'da fon oluşturuyorlar. Bu komiteler bütün okullarda kurulmalı, yaygınlaştırılmalı ve mücadelenin direniş merkezleri haline getirilmelidir.

EYLEM KOMİTELERİ MÜCADELEYİ YÖNETECEK VE ONU UZLAŞMAZ BİR ÇİZGİDE İLERİ BOYUTLARA ULAŞTIRACAK MÜCADELE ARAÇLARIDIR

GAZİANTEP, HATAY VE DAHA BAŞKA YERLERDE EYLEM KOMİTELERİ ARACILIĞI İLE YÜKSELTİLEN MÜCADELEDE REVİZYONİSTLERİN ''YAS'' BARİKATLARINI PARÇA PARÇA ETTİ

SENDİKA HAKKIMIZI ALACAĞIZ

...gibi 3 Ekim'de de bizi mücadele alanlarında yalnız bıraktılar. Öğretmenlere sahip çıkmayarak eylem kırıcı manevralara girişerek örgüte güvensizliği pekiştirdiler.

Bugün sendika hakkı elde etme mücadelesinde yer almaya istekli olan ve sayıları önemli miktarlara varan öğretmenlerin hâlâ Töb-Der'e üye olmamalarının nedeni Töb-Der Genel Merkezi'ne güven duymamalarıdır. Değil Töb-Der üyesi olmayan öğretmenler, Töb-Der üyesi olan öğretmenlerin büyük çoğunluğu yürüttüğü ve yürüteceği mücadelede Töb-Der yönetimine güven duymamaktadır. Pek çok tartışmalarda öğretmenler bunu açıkça dile getirmekte ve bir örgütlülük güvencesi aramaktadırlar.

ÖĞRETMENLER TÜM SALDIRILARI BOŞA ÇIKARARAK DİRENİŞLERE HAZIRLANIYORLAR

Töb-Der'in 15 Eylüldeki şube başkanları toplantısı diğer şeylerin yanı sıra öğretmenlerin grevli sendika talebi için direnme isteğini, bu konudaki azmini ve kararlılığını da ortaya koydu. Şube başkanları tabanın sendika talebi için direniş istediklerini belirttiler. Bir şube başkanı konuşmasında şöyle diyordu: *''Arkadaşlarım beni buraya sendika hakkını elde etmek için direniş kararı almaya gönderdi''* Bu güçlü istek karşısında gerileyen genel merkez revizyonistleri eylem kararları almak zorunda kaldı.

Şube başkanları toplantısı ve daha sonraki gelişmeler öğretmenlerin mücadeleyi ilerletme ve başarabilme gücüne sahip olduğunu gösterdi. Özellikle 3 Ekim direnişi bu konuda olumlu örneklere sahiptir. 3 Ekim 'de öğretmenler Töb-Der yöneticilerinin çizdiği sınırları aşarak mücadeleyi ileriye götürdüler. Halk güçlerinin birliğinin sağlandığı yerlerde katılım yüksek oldu. İstanbul'da Töb-Der üyesi olmayan öğretmenler sendika talebi için de direnişlere, grevlere gidilmesini önererek 3 Ekim'de boykota katıldılar. Yapılan toplantılarda Rize'de, Ordu'da, Manisa'da, Birecik'de, Balıkesir'de sendika hakkı için genel boykota gidilmesini önerdiler. Birecik'te öğretmenler toplanarak eylem komiteleri oluşturuldu. Hatay'da, Manisa'da eylem fonları oluşturuluyor. Töb-Der üyesi olmayan hatta gerici demagojinin etkisi altında kalan öğretmenler böyle bir mücadelede yer alacaklarını açıkça bildirmektedirler.

En önemli yanı da öğretmenlerin grevli toplusözleşmeli sendikayı salt ücretleri arttırmak vb. ekonomik nedenlerden ötürü istemiyor olmalarıdır. Ücretleri arttırmak, daha iyi hayat ve iş şartları için bir mücadele, hakim sınıflarla pazarlık aracı olarak istemelerinin yanında, hakim sınıfların saldırılarına karşı bir direniş ve mücadele mevzii olarak da sendikayı istemektedirler. Faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı, sürgün ve kıyımlara karşı mücadelenin aracı olarak da sendika istemektedirler . Sendika güçlü bir direniş ve mücadele mevzii olarak kavranmaktadır.

MÜCADELENİN ARAÇLARI: EYLEM KOMİTELERİ: EYLEM FONLARI

Gelişen ve ilerleyen mücadele kendi araçlarını da birlikte yarattı. Genel Merkez'e olan güvensizliklerini dile getiren ve tahrip edilen örgütlülüğü aşma azminde olan öğretmenler kendi mücadele araçlarını da yaratmaktan geri kalmadılar. Gaziantap ve Birecik'deki eylem komiteleri; Manisa, Hatay vb. yerlerde oluşturulan eylem fonları öğretmenlerin mücadelenin içinden çıkardıkları araçlardır.

Bu eylem komiteleri ve eylem fonları geniş öğretmen yığınlarını acil ve temel talepleri atrafında birleştirecek GTSS mücadelesini de ileri boyutlara vardıran araçlar olacaktır.

Kendi gücüne güven ilkesiyle ve uzlaşmaz bir mücadele ruhuyla seferber olan öğretmenler bütün barikatları; ''çalışanlar kurultayı'', ''DİSK platformu'' gibi oyalamaları; faşist diktatörlügün saldırılarını püskürtecеklerdir. Her kademede, her düzeyde ve ülke çapında oluşturulan eylem komiteleri, direniş fonları; halk güçlerinin birliğinin sağlanlaması, yerel, bölgesel eylemler, bunların ülke çapında yaygınlaşması genel öğretmen boykotu. İşte bu mücadelenin araçları ve yolu budur. Böyle bir örgütlenme yalnız Töb-Der çatısı altındaki öğretmenleri değil bugün özellikle de Töb-Der yöneticilerine güven duymadıklarından Töb-Der dışında kalan öğretmenleri de birleştirecek mücadeleye çekecektir.

Bu mücadele aynı zamanda revizyonistleri yönetimden ve örgütten söküp atacak, mücadeleci Töb-Der'in yaratılmasının önemli adımlarından biri olacaktır.

- ÖĞRETMENLERİN GENEL BOYKOTUNA HAZIR OLALIM !
- GREV HAKKI GREVLE ALINACAKTIR !
- YAŞASIN GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA MÜCADELEMİZ !

Dünya Öğretmenleri Direniyor

Şili, Peru, El Salvador öğretmenlerinin direnişlerinden sonra şimdi de Almanya'da öğretmenler mücadeleye atıldı.

Geçtiğimiz ay içinde Stutgart kentinde 25 bin öğretmen gösteri yaptı. Bir yıl içinde 1800 öğretmeni işten atan Baden—Würtlemberg eyaleti COU hükümeti bu gösterilerle protesto edildi.

Öğretmenlere grev hakkı, iş saatlerinin kısaltılması, işten atılan tüm öğretmenlerin işe alınması vb. taleplerle mücadeleye atılan öğretmenler, baskı ve zulme boyun eğmeyeceklerini gösterdiler.

Geçtiğimiz aylarda da El Salvador, Peru, Şili, Arjantin'de yüzbinlerce öğretmen bozuk eğitim sistemine, ücretlerin düşüklüğüne ve hayat pahalılığına karşı mücadelelerini yükseltmişler, greve gitmişlerdi. Bu direnişlere ve grevlere polis saldırmış, öğretmenlerle polis arasında çatışmalar çıkmıştı. Ama hakları elde etmede kararlı olan öğretmenlerin mücadelesi bastırılamamıştır.

Türkiyeli öğretmenler olarak Şili, Peru, El Salvador, Arjantin ve Almanya'daki meslektaşlarımızın mücadelelerini selamlıyor dostluk ve dayanışma duygularımızı belirtiyoruz.

ÖĞRETMENLER PROLETARYANIN YANINDA GENEL GREVE HAZIRLANIYOR

Adana halkı genel greve hazırlanıyor. Eskiden faşist militanların güçlü bir şekilde örgütlendikleri Adana'da proleter devrimcilerin bilinçli ve kararlı mücadeleleri sonucu birçok mahalle, semt, okul ve fabrika faşist milislerden temizlendi. Bir yandan faşist milisler sökülüp atılırken, öte yandan başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk, proleter devrimcilerin etrafında hızla birleşiyorlardı.

Yine Adana,proleter devrimcilerin diğer devrimci demokratlarla güç birliği yaptığı örnek yerlerden biriydi. Proleter devrimci hareket burada küçük-burjuva devrimci demokrat hareketlerle oluşturduğu eylem birlikleriyle anti-faşist mücadeleyi daha da yükseltti. Proleter devrimcilerin önderlik ettikleri DSM'ler gerçek sınıf sendikaları olarak patronlara diz çökerttiler.

Anti-faşist kitle gösterileri birbirini izledi. Hakim sınıfların sıkıyönetimi Adana halkına güç yetiremediği gibi faşist milisleri de koruyamadı.

Başta işçi sınıfı olmak üzere Adana halkı proleter devrimciler önderliğinde barikat savaşlarına girdiler. 29 Eylül'de devletin askeri ve polisi barikatlarda darmadağan oldu. Halkın yenilmez gücü bir kez daha somutlandı.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm Adana halkı genel greve doğru hızla ilerliyor. Bu mücadele içerisinde öğretmenler de yerlerini almaktadırlar. Öğretmenleri genel greve hazırlamanın yolu, faşist diktatörlüğün zam, zulüm uygulamalarına, sıkıyönetime karşı, faşist yuvaların dağıtılması, ücretlerin artırılması, zamların geri alınması, Grevli – Toplusözleşmeli Sendika Hakkımızın alınması vb. talepler uğruna güçlü eylemlerden geçmektedir.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler, bugün Adana'da tüm öğretmenleri ve diğer eğitim emekçilerini genel greve hazırlanmaya çağırıyorlar.

Adana Yurtsever Devrimci Öğretmenin bu konudaki çağrıyı da içeren bildirisinin bir bölümünü yayınlıyoruz:

"Öğretmen Arkadaş !

Gerek GTSSH, gerekse ZAMLARIN GERİ ALINMASI, HAYAT PAHALILIĞININ SON BULMASI, SIKIYÖNETİMİN SALDIRILMASI "Genel Yas" ilan edilerek değil, GENEL GREV, GENEL DİRENİŞ'le sağlanabilir. Bugün tüm Adana işçileri, "SIKIYÖNETİMİN DERHAL KALDIRILMASI", "ZAMLARIN DERHAL GERİ ALINMASI", "HAYAT PAHALILIĞININ SON BULMASI", "MHP ÜGD, MİT, KONTR–GERİLLA'NIN DAĞITILMASI için Adana düzeyinde 1 GÜNLÜK GENEL GREV'e hazırlanmaktadır. Adana düzeyinde 1 günlük GENEL GREV çağrısı sadece işçilere yapılan bir çağrı değildir. GENEL GREV, işçisi, memuru, öğretmeni, öğrencisi, esnafı, mahalle halkıyla tüm emekçiler tarafından gerçekleştirilecek bir eylemdir.

Bizler de zamların, hayat pahalılığının, sıkıyönetimin zulmü altında inim inim inleyen eğitim emekçileri olarak, SIKIYÖNETİME KARŞIYSAK, ZAMLARIN GERİ ALINMASINI, HAYAT PAHALILIĞININ SON BULMASINI, MHP–ÜGD, MİT, KONTR–GERİLLA'NIN DAĞITILMASINI istiyorsak, Adana düzeyinde gerçekleştirilecek 1 günlük GENEL GREV'de yerimizi alalım.

Töb-Der'in başındaki revizyonistlere GENEL GREV'in nasıl olacağını gösterelim. BİZİM SORUNLARIMIZ HALKIMIZIN SORUNLARINDAN AYRILAMAZ. GENEL GREV mücadelesinde halkımızın yanında olmalıyız.

** GREV HAKKI, GREV YAPA YAPA ALINIR !*
** ADANA DÜZEYİNDE 1 GÜNLÜK GENEL GREV İÇİN İLERİ !*
** YAŞASIN YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN MÜCADELESİ!*
** FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !*

Adanalı
YURTSEVER DEVRİMCİ
ÖĞRETMENLER – Ad. YDÖ"

Adana'daki tüm öğretmenler ve eğitim emekçileri bu çağrıya kulak vermeli YDÖ örgütlülüğünde genel greve hazırlanmalıdırlar. Mücadelemizin, halkımızın ve işçi sınıfının mücadelesiyle birleştirilmesi ancak böyle mümkündür.

Adana öğretmenleri ve diğer eğitim emekçilerinin bu onurlu kavgada yerlerini alacaklarına inanıyoruz.

"Sıkıyönetimin baskıları, sürgün ve kıyımlar direnişlerimizi durduramayacak"

Yurtsever Devrimci Öğretmen Gazetesine;

TÖB–DER Genel Merkezinin aldığı 3 Ekim'e ilişkin kararını biz, ancak günlük gazetelerdeki ilanlardan öğrenebildik.

TÖB–DER Genel Merkezine hemen telefon açtık. Bize tüm üyelerin 3 Ekim günü okullara gitmeyecekleri bildirildi. 2 Ekim günü 50-60 kadar eğitim emekçisinin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantıya katılan bütün öğretmenler, Genel Merkezin bu aceleci kararını protesto ettiler.

3 Ekim günü Halk Eğitim Salonunda ilkokul öğretmenleri için Modern Matemetik semineri verilmekteydi. Bir arkadaşımız mikrofonu alarak TöB–DER Genel Merkezinin bu kararını duyurdu. 200 kadar öğretmen arkadaş semineri bırakıp, dışarı çıktı. Salonda yalnızca 12 tane faşist öğretmen kaldı, bu eyleme katılanlar köy öğretmenleriydi. Aynı eylemi şehir öğretmenleri için verilen öğleden sonraki seminer sırasında gerçekleştirmek istedik. Fakat faşist diktatörlük hem TÖB-DER şubesinin çevresini hem de seminer salonunun etrafını askeri komandolarla çevirmişti.

Salona girerlerken öğretmenler tek tek kimlik kontrolundan geçirildiler; faşist diktatörlüğün bu hareketleri kitle üzerinde olumsuz bir etki yaptı.

Şehir öğretmenlerinin biraz da çekimser davranmaları yüzünden öğleden sonra boykot yapamadık.

Bu eylemlerden sonra faşist diktatörlük, demokrat bir arkadaş olan şube başkanını hem gözaltına aldı, hem de görevden elçektirdi.

Şube başkanını serbest bıraktılar. Bu arada TÖB–DER Yönetim Kurulundan 2 arkadaşımız sıkıyönetim komutanlığı tarafından saatlerce sorguya çekildi.

Sıkıyönetim komutanlığı ve milli eğitim müdürlüğü tarafından sürgün listeleri hazırlanmaktadır.

Bu tür sürügün ve kıyımlar mücadelemizi geriletmeyecek, fakat daha üst boyutlara çıkaracaktır.

YAŞASIN GREVLİ SENDİKA HAKKI MÜCADELEMİZ !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

Adıyaman YDÖ adına
Grup Yürütme Kurulu

Rize öğretmenleri açığa alınan arkadaşlarına sahip çıktı

3 Ekim sonrası faşist diktatörlük azgınca öğretmenlere saldırdı. Sıkıyönetim, Diyarbakır'da 150 öğretmeni gözaltına aldı. Pek çok yerde soruşturma açıldı, öğretmenler açığa alındı.

Bu saldırılardan biri de Rize'de direnişe katılan öğretmenlere yapıldı. Direnişe katıldıkları gerekçesiyle 52 öğretmen açığa alındı.

Revizyonist ihanetin kaderleriyle baş başa bıraktığı Rize öğretmenleri, bu saldırı karşısında boyun eğmediler. Çünkü onlar uzun mücadele deneyleriyle, birlikten kuvvet doğduğunu saldırıları püskürtmenin yolunun diren mekten, mücadeleden geçtiğini kavramışlardı. Açığa alınan arkadaşlarını yalnız bırakmamak gerektiğinin farkındaydılar. Ve Rize öğretmenleri devrimci dayanışmanın güzel örneklerinden birini vererek bu saldırı karşısında tekrar direnme kararı aldılar. Biraraya gelerek tartışan öğretmenler, arkadaşlarının açığa alınmalarını protesto etmek amacıyla boykota gideceklerini belirttiler.

Öğretmenlerin bu birlik ve beraberliğinden, dayanışma ruhundan ürken, onların mücadeledeki kararlılığını gören hakim sınıf temsilcileri teslim olarak, açığa alınan öğretmenlerin görevlerine iade edileceğini bildirmek zorunda kaldı.

Sıkıyönetimin kurusıkı tehditleri öğretmenleri yıldıramaz

Egemen sınıfların hizmetinde ve emekçi kitlelere saldırının bir aleti olan sıkıyönetimin bugüne kadarki uygulamaları gün geçtikçe güçlenerek yükselen mücadeleyi durduramadı. Emekçi kitleleri, öğretmenleri susturamadı. Egemen sınıfların derinleşen bunalımlarını çözmeye yetmedi. Şimdi saldırılarını daha da yoğunlaştırarak sürdürmek istiyorlar. Sıkıyönetim yine egemen sınıfların umudu olmaya devam ediyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının uşakları ona dört elle sarıldılar. Faşist diktatörlüğün daha da sağlamlaştırılmasında ona bugün daha fazla ihtiyaç duyuyorlar.

FAŞİST DEMİREL, SIKIYÖNETİMİN EN AZILI SAVUNUCUSU

Halk ve öğretmen düşmanlığı çok önceleri defalarca kanıtlanmış olan faşist Demirel, hükümet kurmanın şartlarından biri olarak da sıkıyönetime duyduğu ihtiyacı belirtmektedir. Onun gerekliliğini söylemektedir. Yandaşları olan Erbakan, Türkeş faşistleri de bu konuda hemfikir olacaklarını vaat ettiler. Halk düşmanlığında hiçbir ayrılıkları olmadığı noktasında birleştiler.

Egemen sınıfların sadık uşağı Demirel'in ve yandaşlarının sıkıyönetime neden ihtiyaç duyduğunu ve ona dört elle sarıldıklarının nedeni açıktır. Egemen sınıfları açmazlarından kurtarmak, emekçi kitleleri öğretmenleri, öğrencileri ezmek için ona ihtiyaçları vardır. Sömürücülerin esenliğe kavuşması görevini üstlenmiş olan Demirel'in halk düşmanı yeni uygulamalarını hayata geçirmek için buna ihtiyacı vardır. Egemen sınıfların bunalımdan çıkabilmek için, yeni tedbirlere, emekçi halk kitlelerini daha fazla sömürmeye, ezmeye ihtiyacı vardır. Bunları rahatça kullanmak için de sıkıyönetim sopasını kullanmak istemektedir. Yeni zamların, devalüasyonların uygulama alanına konması, faşist diktatörlüğün daha da sağlamlaştırılması ve onun için de yeni faşist yasaların çıkarılması için sıkıyönetim sopasına ihtiyaç duymaktadır. Ama bütün bunlar ne yeni tedbirleri, ne sıkıyönetim sopası bir işe yaramayacaktır. Yükselen devrim mücadelesi tüm bunları boşa çıkaracaktır.

SIKIYÖNETİM, ÖĞRETMENLERDEN MUHBİR OLMALARINI İSTİYOR

Sıkıyönetimin, okulların yeni öğrenim yılına girmesiyle birlikte öğretmenlere, öğrencilere yönelik saldırıları da yoğunlaşmaya başladı. Okullar jandarma ve polisin kışlası haline getirildi. Polis ve jandarma sınıflara kadar girebilmektedir. Öğrenim özgürlüğü, can güvenliği sağlayacağız demagojisi altında, öğretmenlerin, öğrencilerin her türlü özgürlüğü tehdit edilmekte, can güvenlikleri ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. Bir yandan sivil faşist çetelerin hedefi haline getirilen okullar ve öğretmenler, diğer yandan sıkıyönetimin baskı ve tehdidi altında sürdürülmek istenmektedir.

Son yayınlanan Adana ve Diyarbakır bölgeleri sıkıyönetim bildirilerinde öğretmenler, yöneticiler tehdit edilerek muhbirlik yapmaya zorlanıyorlar. Bu bildirilerde; eğitim ve öğretim kurumlarında her türlü forum ve toplantılar yasaklanıyor. Düzenleyenler hakkında işlem yapmayanlar, göz yumanlar, müsamaha eden ve haber vermeyenler hakkında kovuşturma yapılacağı tehdidi savruluyor. Açıkçası bizim adımıza ya muhbirlik yaparsınız, ya da siz görürsünüz denmek isteniyor.

Sıkıyönetimin bugüne kadarki tehditleri sökmedi, bundan sonra da sökmeyecektir. Öğretmenler bu kuru sıkı tehditlere boyun eğmeyecekler ve onların hiçbir zaman aleti durumuna düşmeyeceklerdir. Sıkıyönetim paşalarının egemen sınıflara yaptıkları uşaklığı, kabullenmediklerini bugüne kadar olduğu gibi yine göstereceklerdir.

Konya'da öğretmenler faşist saldırılara, sürgün ve kıyımlara karşı eylemlere hazırlanıyorlar

Uzun süredir Konya'daki öğretmenler üzerinde yoğun bir baskı ve saldırı sürdürülmektedir. Konya genelindeki öğretmen mücadelesinin sürekli gelişmesi, güçlenmesi gerici çevreleri oldukça rahatsız etmektedir. Onları resmi, sivil faşistlerin boy hedefi haline getirdi. Yükselen öğretmen mücadelesini ezmek için her yöntemi kullanarak saldırıyorlar. Faşist valinin keyfi uygulamaları sonucu öğretmenler sürülmekte, dama taşı gibi oradan oraya yerleri değiştirilmektedir. Her gün faşistlerin saldırısına uğramaktadırlar. Bugüne kadar birçok öğretmenin evi faşist cinayet şebekelerince kurşunlanmış, bomba atılmıştır. Gelişen mücadele dağıtılmak, durdurulmak istenmektedir.

Faşist diktatörlüğün bu saldırıları Konya öğretmenlerine boyun eğdiremiyor. Faşist saldırılara karşı daha da güçlü direniyorlar. Resmi ve sivil faşist güçlerin baskı ve terörüne karşı birleşiyorlar, mücadeleyi yükseltiyorlar. Bu gerici saldırılara tepki gösteren Konya Milli Eğitimindeki bütün yöneticiler hep birlikte istifa ettiler. Aynı şekilde istifaların yerine kimse görev kabul etmedi. Birlik ve beraberliklerini gittikçe güçlendiren öğretmenler, yılmadan mücadelelerini sürdürüyorlar. Ve bugün öğretmenler toptan istifa etmeye hazırlanıyorlar.

Bütün bunlar da gösteriyor ki öğretmenler, faşist saldırılara büyük nefret duyuyor ve mücadele isteği gösteriyorlar. Daha etkili eylemleri, direnişleri örgütlemenin şartları var. Bu birikim, istifalarla tepki düzeyinde bırakılmamalıdır. Eğer istifalar o mevzilere faşistlerin gelmesini de önleyecekse yararlıdır. Öyle olsa bile bununla yetinilmemeli, faşistlerin, gericilerin saldırılarını boşa çıkaracak onlara güçlü darbeler indirecek daha etkili eylemler konmalıdır. Bu tür eylemlerin fazlasıyla şartları varken bunlar hayata geçirilmelidir.

Konya öğretmenlerinin önünde bölgesel, gösterilerin, boykotların örgütlenmesi görevi durmaktadır. Faşist diktatörlüğe darbeler indirecek olan da bu güçlü eylemlerdir. Bunun için geniş öğretmen kitlesini birleştirecek ve mücadeleye kazanacak bir çalışma içerisine girilmelidir. Faşist vali ve saldırılar bildirilerle, toplantılarla geniş kitlelere teşhir edilmelidir. Yürütülecek olan bütün bu faaliyetler Konya genelinde konacak bir boykotun hazırlanmasına hizmet etmelidir. Ve böyle bir eylem en kısa zamanda konmalıdır.

Faşist vali yaptıklarının hesabını vermelidir. Faşist sürüleri hakettikleri ve anladıkları dilden gereken cevabı almalıdırlar.

Bolu öğretmenlerinin mücadelesi, gerici Milli Eğitim Müdürü'nü dize getirecektir

Öğretmenler ülkenin her tarafında mücadeleye atılıyorlar. Bu mücadeleler karşısında telaşa kapıtan gericiler ayağa kalkıyorlar. Hepsi elbirliği içerisinde mücadeleyi boğmanın hesabını yapıyorlar. Bunun için her yöntemi deniyorlar. Kimi yerde kendilerine uşaklık yapacak kişiler satın alıyorlar, kimi yerde sahte MİT raporları düzenleyerek öğretmenleri yıldırmaya çalışıyorlar.

Öğretmen mücadelesinin canlı olduğu yerlerden biri de Bolu'dur. Onun için Bolu gericileri de MİT'le elbirliği içerisinde, öğretmenlerin yükselttikleri bağımsızlık, demokrasi mücadelesini durdurmaya büyük gayret gösteriyorlar. Bunların başında da öğretmen düşmanlığı iyice kanıtlanmış olan Milli Eğitim Müdürü gelmektedir.

MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ MUZAFFER GÜR MİT'İN HAS ADAMIDIR

Töb-Der üyesi ve MİT'in has adamı olan Muzaffer Gür, çeşitli defalar öğretmenlere yönelik saldırı içerisine girdi. 3 Ekim boykotu sırasında eyleme katılan öğretmenlere "halk düşmanı" diyecek kadar alçaldı, egemen sınıfların güvenini kazanmaya çalıştı. Bu halk düşmanı kişi daha sonra ise MİT'in hazırlamış olduğu düzmece bir rapora dayanarak öğretmenleri tehdit eden bir genelge yayınladı. 24.10. 1979 tarihli MİT kaynaklı yazısında, Töb-Der'in "5 Kasım 1979 tarihinden itibaren 10 gün süreyle yurt düzeyinde uygulanacak Genel Direniş kararı aldıkları" nı söylemektedir. Arkasından da böylesi bir eyleme öğretmenleri katılmamaya çağırmaktadır. Bununla da yetinmemekte, eyleme katılacakların alacakları cezayı sıralayarak onları tehdit etmektedir.

HER TÜRLÜ SALDIRIYI BOŞA ÇIKARACAK OLAN MÜCADELEDİR

Bolu öğretmenleri olarak önümüzde önemli görevler durmaktadır.Bu halk ve öğretmen düşmanının görevden ve Töb-Der'den atılması mücadelesi bizi beklemektedir. Öğretmenlere ve onların mücadelesine en büyük zararı vermiş olan kişinin Töb–Der üyesi olarak kalması düşünülemez. Bu kişi derhal Töb-Der'den atılmalıdır. Töb-Der'de revizyonistlerin muhbirleri kendi etrafında toplamaları sonucu birçokları örgüt içerisinde barınma olanağı bulmuştur. Birçokları da onların kollamaları ile, yüzleri açığa çıktığı halde bugün yine barınıyorlar. Bu kişinin de bu yolla Töb-Der içerisinde yaşamasına izin verilmemelidir. Bugüne kadar yaptıkları, belgeleriyle birlikte tespit edilmeli, Genel Merkeze gönderilerek üyelikten derhal ihracı istenmelidir.

MİT'in emrinde çalışan ve öğretmenlere "halk düşmanı" diyecek kadar adileşen bu kişinin Bolu gibi devrimci demokratların yoğun olduğu bir yerde Milli Eğitim Müdürü olarak çalışmasına izin vermeyelim. Bütün öğretmenler olarak onunla ilişkilerimizi keselim ve efendileri ile baş başa bırakalım. Görevden atılması için direnişler örgütleyelim. Nasıl ki bundan önceki sosyal-faşist Milli Eğitim Müdürü öğretmenlerin mücadelesi sonucu tası tarağı toplayıp defolup gittiyse, Muzaffer Gür denen öğretmen düşmanı da gitmelidir. Bunun için bu MİT uşağı zatı bütün öğretmenlere ve geniş halk kitlelerine tanıtalım, teşhir edelim. Onun halk düşmanı iğrenç yüzünü iyice sergileyelim. Toplantılar düzenleyelim. MİT'in hizmetinde olduğunu belgeleriyle kitlelere gösterelim. Görevden atılması için direnişler, boykotlar örgütleyelim. Bu eylemlere en geniş öğretmenleri katmak için yeni örgütlenmeler yaratalım, komiteler oluşturalım. Ancak böyle örgütlü bir mücadele, egemen sınıfların saldırılarını, onların hizmetindeki gericilerin oyunlarını boşa çıkaracak ve onları alt edecektir.

Asgari geçim 20.000 TL ile mümkün olurken, öğretmenler 6 - 7 bin TL ücretle çalışmaya mecbur edilmektedir

ÜCRETLERİN DONDURULMASINA İZİN VEREMEYİZ

- **YAN ÖDEME SAHTEKARLIĞI SÖKMEDİ**
- **YENİDEN YOĞUNLAŞTIRILAN "PETROL BUHRANI", "DARBOĞAZ", "ÖZVERİ, KEMERLERİ SIKMA" YAYGARALARI MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEYECEKTİR**
- **PAHALILIĞA ÜCRET ARTIŞLARI DEĞİL, BİZZAT KAPİTALİZMİN AZAMİ KAR ELDE ETME HIRSI NEDEN OLMAKTADIR**

Reformist CHP hükümetinin ücretlerde özde artış sağlayan yan ödeme demagojii iflas etti; hiçbir memur, öğretmen ve nühendis CHP hükümetinin ihsan ettiği (!) sözde yan ödemelerin ücretleri kısnen de olsa artırdığı düşüncesinde değillir. Çünkü bu yan ödemeler tam bir güllürüydü. Son bir yıl içerisinde hayatın % 125 pahalanmasına karşın öğretmenlee ve memurlara 175 ile 500 TL yan ödene...! Ne kadar büyük bir lütuf! Açıktır ki, bugün öğretmenlerin ve küçük memurarın maaş ve ücretleri oturulabilir bir evin kirası bile değildir. 1977 seçimlerinde bin bir vaat ve sahtekarlıkla memur ve öğretmen kitlesini etkileyip peşine takabilen CHP hükümeti iki yıllık icraatı döneminde öğretmenlere ve memurlara (büyük bürokratlara ve hakim sınıf uşaklarına değil) eşi görülmedik bir sefalet batağı verdi. O, adice demagojilerle öğretmen ve memurların azgınca sömürülmesini ve hakim sınıflar için zorla "fedakarlık" yapmasını sağlamaya çalıştı. Gericiliğe hizmette, bu konuda da kusur etmedi. 1979'a gelindiğinde artık CHP'nin demagojileri sökmedi. Ecevit'in seçimler arifesinde sürü yerine koyduğu öğretmen ve memur kitlesini aldatmak için lütfettiği yan ödemeler emekçi öğretmen ve memurlar tarafından suratına çalındı. Kendilerinin de itiraf etmek zorunda kaldıkları gibi öğretmenler 1979'da CHP'nin yanında değil, onun karşısında, ücret, GTSSH ve özgürlük taleplleriyle kendi gücüne güvenerek birleşiyordu. CHP'nin artık kitleleri etkileyemediği, kitle mücadelesini engellemeyeceği açıkça anlaşılınca hakim sınıflar yeni alternatif arayışına girdiler, CHP hükümeti çöktü.

HAKİM SINIFLAR YENİ EKONOMİK SALDIRI HAZIRLIKLARINDA

Hakim sınıflar bir yandan sürekli olarak ücretlerin artışının hayat pahalılığına yol açtığının propagandasını yaparken, diğer yandan da, yeni zam paketleri hazırlamakta, yeni IMF reçetelerinin uygulanabilmesi için şartları oluşturmaya çalışmaktadırlar. Şimdi bütün düzen savunucuları, bütün hakim sınıf sözcüleri, yeni bir "petrol krizinden" yeni bir enkaz edebiyatından söz etmeye başlamışlardır. Onlar, dar gelirli bütün halktan, "ekonominin kurtarılması" için yeni "fedakarlıklık" istemeye hazırlanıyorlar. "Öte yandan fedakarlık yapılmazsa "bataktan çıkamayacağız" biçiminde süren yaygaralar da hızlanmaktadır. IMF'nin anlaşmaları askıya aldığı yolunda sürdürülen propaganda yeni zamlar ve ekonomik saldırıya zemin hazırlamaya, kamuoyunu şartlandırmaya yöneliktir.

Şimdiden gerici basının, burjuvazinin sözcülerinin, yeni hükümeti "130 milyarlık zam bekliyor" vb. gibi yayın ve açıklamaları da karşı-devrimci yeni hükümetin bu konudaki faaliyetini aklamak içindir.

Kısaca söylersek, komprador-feodal burjuvazi, ücretleri dondurma, zamlar, hayat pahalılığı, devalüasyon vb. gibi uygulamalarla kitleleri daha büyük ekonomik yıkıntıya sürükleme hazırlığı içerisindedir ve buna bir yığın sahte gerekçe hazırlamaya çalışmaktadır.

FAŞİST DEMİREL'İ ÖĞRETMENLER ÇOK ESKİDEN TANIMAKTADIR. ONUN DEMAGOJİLERİ ÖĞRETMEN VE HALK DÜŞMANI YÜZÜNÜ GİZLEYEMEZ

Yeni hükümeti kurmakla görevlendirilen faşist Demirel, işe emekçi kesimlere saldırıyla başladı. Diğer gerici kliklerle, kitlelere boyun eğdirecek, daha katı ve gerici uygulamalar için anlaşma yapmaya çalışıyor. Bu anlaşma tümüyle kitlelerin ezilmesini, sömürülmesini ve baskı altına alınmasını hedefliyor.

O, bu arada "bolluk, refah", "fakir fukaranın korunması" demagojileri yapmaktan da geri durmuyor. Sürekli kendinden önceki hükümeti suçlamaya çalışıyor. Görünen odur ki, aynen reformist Ecevit gibi, faşist Demirel de yapacağı zamların, ücretleri dondurmanın, devalüasyonların, bütün ekonomik saldırılarının gerekçesini eski hükümetin uygulamalarına bağlayacaktır. O, böylece hem kendini hem de komprador-feodal düzeni ve devleti aklamaya çalışacaktır. Ancak ne emekçi halk, ne de öğretmenler Demirel'in bu demagojisine aldanmayacaklardır. Çünkü öğretmenler Demirel'i çok eskiden tanımaktadırlar. MC hükümetleri bile öğretmenlere Demirel'in ne azgın bir sömürücü uşağı olduğunu göstermiştir.

Demirel şimdiden ücretleri dondurmanın, emekçilerin ve öğretmenlerin ücretlerini artırmak için güçlerini birleştirme imkanlarını ortadan kaldırmanın hazırlıklarını yapmaktadır. Ancak emekçilerin Demirel'e ve arkasındaki güçlere bu imkanı vermeye hiç niyetleri yoktur. Demirel, bütün emekçilerden MC döneminde yediği tokattan çok daha güçlülerini yiyecek ve kitlelerin ayakları altında ezilmekten kurtulamayacaktır.

"ÜCRET ARTIŞLARININ PAHALILIK YARATTIĞI" DEMAGOJİSİ BİR SAHTEKARLIKTIR

Hakim sınıflar buhranın yüklerinin emekçi halkın sırtına yıkılmasını sağlamak ve emekçileri aldatarak ücretleri dondurabilmek için sürekli "ücret artışları hayat pahalılığına neden oluyor" demagojisini öne sürüyorlar. Bu yolla onlar hem çeşitli halk kesimlerini karşı karşıya getirmeyi hedefliyorlar, hem de pahalılığın gerçek nedeni olan bu düzenin kendisini gözlerden gizlemeye, düzeni korumayı ve pekiştirmeyi hedefliyorlar. Bugün burjuvazinin kendi uzmanları bile, bu hayat pahalılığında bir ailenin yaşayabilmesi için asgari 19 bin TL'ye ihtiyaç olduğunu itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Emekçilerin tüketim maddeleri bu kadar pahalıyken ve aynı zamanda her geçen gün emekçiler daha yoğun çalışma ve mal üretme zorunda bırakılırken, ve buna karşın ancak brüt 5.300 asgari ücret ya da 4500 TL maaş alırken, nasıl olur da bugünkü ücretler hayat pahalılığına yol açabilir? Ücret artışlarının zarar etmelerine yol açtıklarını söyleyen komprador burjuvazinin kârlarının son iki yılda % 300 oranında artması bile bunun ne adi bir sahtekarlık olduğunu göstermeye yeterli değil midir?

Hayat pahalılığının nedeni ücret artışları değildir. Hayat pahalılığının nedeni bizzat sömürü düzeni olan kapitalizmin kendisidir. Burjuvazinin azami kâr elde etmesidir. Çalışmayan bir grup soyguncunun ülkede üretilen değerlere kâr olarak el koymasıdır. Üretimin azami kâr amacıyla gerçekleştirilmesidir. Ücretlerin artmasıyla hayat pahalılanmamakta, kâr yapmak için hakim sınıfların zamlara, devalüasyonlara, ücret dondurmalarına vb. yöntemlere başvurmaları hayatı pahalılandırmaktadır. Hayat pahalılığının kimleri etkilediğine verilecek cevap bile bunu açıkça göstermektedir. Açıktır ki, hayat pahalılığı arttıkça bir avuç sömürücü patron servetini artırıyor, işçi, memur, öğretmen, emekçi köylülük vb. ise büsbütün yıkıma uğruyor. Bu sonuç bile hayat pahalılığının nedenini ortaya koymaktadır.

Şu halde biz öğretmenler olarak şunu bilmek zorundayız. Ücretlerin artırılması için sürekli mücadele etmeliyiz. Ancak bununla yetinmemeli hayat pahalılığına son vermek için düzene karşı da mücadele etmeliyiz. Ancak onu devirerek pahalılığa ve sömürüye son verebiliriz. Ancak böylece kurtuluşu sağlayabiliriz.

ÜCRETLER ARTIRILMALI ZAMLAR GERİ ALINMALIDIR

Ücretler, bugünkü hayat pahalılığı karşısında son derece gülünçtür. Bugün bizim aldığımız ücretler, bırakalım bir ailenin yaşaması, bir kişinin sürünmesi için bile yeterli değildir. Öte yandan hakim sınıflar ücret taleplerimizi çarpıtıp çeşitli "katsayı" vb. oyunlarıyla, "personel cetvelleriyle" bizleri aldatmaktadır. Oysa yapılması gereken, asgari ücret sisteminin genelleştirilmesi ve asgari ücretin bir emekçi ailesi dikkate alınarak emekçiler tarafından her yıl belirlenmesidir. Hakim sınıflar bu talebimizi tersyüz edip, işçi-memur-personel vb. gibi ayırarak bizleri bölmeye çalışmaktadırlar. Biz bütün emekçiler olarak asgari ücret sistemi genelleştirilmesi ve her yıl emekçiler tarafından yeniden belirlenmesi talebi etrafında birleşerek mücadele etmeliyiz.

Hayat pahalılığı hızla artarken bugün maaşların dondurulması ya da komik bir artış göstermesi (ki bu da dondurulmadır) hakim sınıfların bütün emekçilere ve öğretmenlere yönelik saldırılarıdır. Ücretler en az 18 bin TL olmalı ve yan ödemeler yükseltilmeli, bütün memur ve öğretmenlere küçükler için 2500 TL, öğrenci olan çocuklar için 3500 TL çocuk parası verilmelidir.

Zamlar, hakim sınıfların kârlarını artırmak ve emekçileri sömürmek, buhranın yükünü halkın sırtına yıkmak için başvurduğu bir yoldur. Zamların, "bir zorunluluk, darboğazdan çıkış"ın bir yolu olduğu demagojik bir sahtekarlıktır. Zamların geri alınması ve ücretlerin artırılması mücadelesini yükseltelim; gericiliğin özellikle önümüzdeki dönemde girişeceği zam furyasına fırsat vermeyelim ücretlerin dondurulmasına izin vermeyelim. Güçlerimizi, ücretlerin artırılması, zamların geri alınması için ülke çapında öğretmen boykotunda ve bütün çalışanların genel greviyle birleştirecek faşizmin zam ve zulüm tedbirlerinin uygulanmasına izin vermeyelim.

Giderayak verilen suspayı

Yakacak yardımı 1000 TL artırıldı

Gerici CHP hükümeti giderayak memurlara yapılan "yakacak yardımını" 1000 TL artırdı. Bu, bugünkü hayat pahalılığı karşısında neyi değiştirir ki? Zamlarla, fiyat artışlarıyla hayat ateşten gömleğe çevrilmiş, paranın değeri düşürülmüş, maaşlarımız katsayı oyunlarıyla dondurularak, buhranın yükü sırtımıza yıkılmış, hayat bizim için çekilmez hale gelmişken, aldığımız maaş bir ev kirasını bile karşılamazken, "yakacak yardımının" 1000 TL artırılması neyi değiştirir ki?

Renkli burjuva basını bile öğretmenlerin, memurların ücretlerinin yetmediğinden, bir ailenin geçimi için 18 - 19 bin TL gerektiğinden bahsederken, öğretmenin eline geçen 5-6 bin lira paraya bin liranın daha eklenmesi hiçbir şeyi değiştirmez. Biz kırıntı istemiyoruz. İnsanca yaşayabileceğimiz bir ücret istiyoruz. Bu kırıntılarla hiç birimizi kandıramazsınız. Hiçbir öğretmen bu bin liralık artışı yeterli bulup, susacak kadar saf olamaz. Daha iyi bir ücret, GTSS Hakkı, sürgün ve kıyımların son bulması, faşist saldırı ve cinayetlere karşı yürüttüğü mücadeleden vb. talepler etrafında gelişecek genel öğretmen boykotunun hazırlanmasından vazgeçemez. Reformistler, giderayak attıkları bu kırıntıyla öğretmenleri bu mücadeleden caydıracaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar. Bıçak kemiğe dayanmıştır. Bıçağı bize saplayan elin, yani hakim sınıfların üstüne yürümekten başka yolumuz yoktur. Susmak, adamsendecilik yarayı daha da derinleştirecek, hakim sınıfların isteklerini kolayca gerçekleştirmelerine yardımcı olacaktır. Çünkü kendi davası için dövüşmeyen, dövüşüyordur bir başkası için.

Bu suspaylarına, aldatmamacalara kanmayalım.

Zamlara, hayat pahalılığına, faşist saldırı ve cinayetlere, sürgünlere, kıyımlara karşı duyduğumuz tepkiyi, daha iyi bir ücret, GTSS hakkı istemlerimizi örgütlü güce dönüştürelim. Okullarımızda her türlü mücadelemize önderlik edecek eylem komitelerini, dayanışma fonlarını oluşturalım.

ŞUBELERDEN HABERLER ...

milas

Milas'ta 6 Eylül 1979 tarihinde yapılan ilkokul öğretmenleri senebaşı toplantısında, Modern Matematik kursları konusunda da görüşme açıldı. Kaymakam, Milli Eğitim Müdürü, İlköğretim Müfettişleri ve İlköğretim Müdürünün de katıldığı toplantıda Yurtsever Devrimci Öğretmenler, adına yapılan bir konuşma ile ilgili şu eleştiriler yapıldı.

1— Eğitim sisteminin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet edecek nitelikte kişiler yetiştirmeyi amaçlamaktadır.

2— İlkokul öğretmenleri Modern Matematik konusunda herhangi bir bilgiye sahip değillerdi. Kısa süreli kurslar ve seminerlerle de yeterli bilgiye sahip olmayacaklardır. Hatta bu kurslara katılan öğretmenler bile Modern Matematikden anlamamaktadırlar. Öğretmenlerin anlamadıkları veya bilmedikleri bir şeyi öğrencilerine öğretmeleri düşünülemez.

3— Bu kurslara katılan öğretmenler il veya ilçilere gelip gitme, otel ücreti, lokanta masrafları vs. gibi bir sürü maddi külfetlere katlanmakta, kurslara katılmaları nedeniyle kendilerine herhangi bir ücret ödenmemektedir. Kısacası, bu kurslar öğretmenler için yüktür.

4— Hiç de propagandası yapıldığı gibi Modern Matematik öğrencilerin zekalarını geliştirmemektedir. Tersine öğrencilere soyut kavramları belleterek onları çıkmaza, şüpheciliğe ve güvensizliğe itecektir. Bugün ortaokul ve liselerde Modern Matematik okuyan öğrencilerin durumu ortadadır. Bugün ilkokullarda (özellikle köy ilkokullarında) öğrencilere en iyi şekilde okuma-yazma ve dört işlemi öğretmek, günlük yaşamında gerekli olan bilgileri vermektir. Oysa, bu uygulamaya gidilirse, bunların da önüne set çekilecek ve eleyici olan eğitim sistemi daha da eleyici hale gelecektir.

5— Eğitim emekçilerinin, eğitim-öğretim konusunda görüşlerini almadan yapılan bu ve benzeri uygulamalar hiçbir zaman başarıya ulaşamaz. Düzenin dişlileri arasında sokulmaya çalışılan halk çocuklarını bundan kurtarmak bu ve benzeri uygulamaları teşhir etmek de eğitim emekçilerine düşmektedir.

Ayrıca modern eğitim ile ilgili ders araç ve gereçlerinin kullanılması gerekecektir.Bu araç ve gereçler de,modern eğitimi ülkemizde empoze eden devletler tarafından ülkemize satılarak yeni sömürü alanları ortaya çıkacaktır.

Konuşma, tüm eğitim emekçileri tarafından çok olumlu karşılanmıştır.

3 EKİM

Baş.ta.sa.6'da

manlarını da tanıdılar. Kimlerin mücadeleden yana, kimlerin mücadeleye karşı oldukları gözlendi.

- "Birlik Dayanışma" ve onların güdümündeki "Halkçı Eğitimciler" ve "Demokrasi İçin Birlik" revizyonistleri açıktan mücadelenin karşısına dikilerek eyleme katılmama çağrısı yaptılar. Bu onların gerçek yüzlerinin öğretmenler tarafından görülmesini sağladı.

- Yine bu mücadelede öğretmen mücadelesinin yükseltilmesi ve öğretmenlerin en geniş birliğinin sağlanmasının Töb-Der ile mümkün olmadığı, halk güçlerinin birliği temelinde oluşturulan eylem komiteleriyle sağlanan başarı ile kanıtlandı.

- Eylemler karşısında tavır konusunda genel bir kavrayış yetersizliğinin olduğu birçok yerde devrimcilerin eyleme katılmama kararları almasıyla ortaya çıktı. Bu mutlaka ve en kısa zamanda aşılması gereken görev olarak belirdi.

3 Ekim'de ortaya çıkan olumsuzlukları giderelim. Olumlu yanları geliştirelim. Öğretmen taleplerinin tek tutarlı savunucusu YDÖ saflarında birleşerek mücadelemizi yükseltelim.

Töb-Der'de revizyonist ihanet çemberi kırılacak ve öğretmenlerin devrimci birliği sağlanacaktır.

susuz

SUSUZ TÖB—DER SEÇİMLERİNİ YDÖ KAZANDI

Susuz TÖB—DER Şubesi 2. Olağan kongre seçimlerini YDÖ listesi, tüm gerici grup ve kişilerin oluşturduğu birliğe rağmen ezici çoğunlukla kazandı.

Kongreye YDÖ listesinden başka "DÖ"nün başını çektiği ve "BD"nın da içinde yer aldığı "Devrimci Demokrat Öğretmen" adı altında başka bir grup daha katıldı. Ancak oluşan bu birlik (!), her dönem sadece YDÖ'yü hedefleyen ve faaliyetinin merkezine bunu koyan unsurlardan oluşmuştu. Bu ittifak (!), Susuz'da sadece seçime özgü bir olay değil, ama her zaman, fakat sadece YDÖ'ye karşı spekülasyoncu ve yaygaracı küçük bir grup olarak faaliyet yürütmüştü.

Kongre günü öğretmenlerin salonda toplanmasına aldırış bile etmeyen bu zavallılar, kongreyi sabote etmek için her çareye başvurdular. Ancak çoğunluğun sağlandığını gördükten sonradır ki, salona gelmeye başladılar.

Divan seçiminden sonra, o ana kadar kendilerinin "DEVRİMCİ ÖĞRETMEN" grubu olarak seçime katıldığını söylemelerine rağmen, daha sonra "DEVRİMCİ—DEMOKRAT ÖĞRETMEN" grubu olarak seçime girdiklerini söylemeleri, öğretmenler için hiç de şaşırtıcı olmamıştı. Çünkü "DÖ"den geçinenler ince hesaplar peşindeydi ve eleştirilere grup olarak cevap verecek güçte değil erdi. "BD"cı hainlerle ittifak (!) yapmaları herhalde az da olsa bu bayları utandırmıştı.

"DDÖ" grubunun sözcüsü, konuşması sırasında olduğu gibi "DÖ"nün görüşlerini sergilemiş ve "öğretmen mücadelesini ancak böyle yükseltebiliriz" (tabii ki TKP'lilerle demek istiyor) demişti.

YDÖ grubunun sözcüsü ise "DÖ"nün böyle bir anlayışı olmadığını ve TKP'yi "hain" ilan ettiğini vurgulayarak, Susuz "DÖ"nün öğretmen yığınlarını aldatmalarına izin verilmeyeceğini ve artık öğretmenlerin böylesi gerici ittifaklara itibar etmediğini söyleyerek "bu dönemde YDÖ'nün ortaya attığı Demokratik Birlik Platformunun geçerli olduğunu, bu tür ittifakların ise bir komplo ve entrikadan ibaret olduğunu" vurgulayarak, tüm öğretmenleri bu gerici bloka karşı kesin tavır almaya çağırdı. Konuşmacı arkadaş daha sonra "bu liste bir ibret belgesi" dir diyerek sözlerine son verdi.

Daha sonra seçimlere gidildi ve kongreye katılan 99 öğretmenden 66 üye YDÖ'ye, 31 üye "DDÖ"ye oy verirken, 2 oy da boş çıktı.

YAŞASIN YDÖ
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ—KÖYLÜ İKTİDARI !

Susuz YDÖ

Öğretmenler

Baş.ta.sa.5'te

du. Yine 40 bin öğretmenin bulunduğu İstanbul'da TÖB—DER Genel Başkanı revizyonist Gazioğlu'nun aldığı oy bunun kanıtıdır.

Revizyonistler her dönem olduğu gibi bu dönem de öğretmenleri seçim yoluyla düzene bağlayabilmek için çeşitli korkuluklar sallamaya çalıştılar. "Ara rejim", III. MC" gibi şeylerle öğretmenleri düzene bağlamayı ve reformizmin peşine takmayı savundular. Ama öğretmenler diğer emekçi kitleler gibi bu demagojilere prim vermediler. Seçimleri boykot ettiler.

Haklarımızı elde etmenin yolu hiç de revizyonistlerin dediği gibi "ara rejim" ya da "III. MC" "ihtimallerine karşı" susup uslu durmak değil, aksine mücadeleyi yükseltmektir. Bu gerçeği gören öğretmenler, ücretlerin artırılması, zamlara son verilmesi, GTSS Hakkının alınması, sıkıyönetimin kaldırılması, faşist cinayet yuvalarının dağıtılması, sürgün ve kıyımların durdurulması için mücadeleyi yükseltiyorlar.

KURTULUŞUMUZ DEVRİMLEDİR

Hayat, proleter devrimci hareketin tespitlerini doğruladı. Her türlü gerici koronun söylediğinin aksine, seçimlere katılım cumhuriyet tarihinin en düşük katılımı oldu. Faşistlerin, revizyonistlerin ve reformistlerin tüm çabaları kitleri düzene bağlayamadı. Milyonlarca seçmen seçimlerden ve gericilerden yüz çevirdi. Seçimlerde oy vermeyen öğretmenler de devrime yönelmeye başladılar. Revizyonist ve reformist demagojilere kanmayan öğretmenler hakları uğruna mücadeleye atılıyorlar. Temel ve acil talepler uğruna boykota ve tüm çalışanların genel grevine hazırlanıyorlar.

tokat

Tokat Töb-Der şube seçimleri yapıldı. Seçimlere 2 liste katıldı. Revizyonistlerin oluşturduğu liste 11 oy alırken YDÖ listesi 30 oy ile yönetime seçildi.

Seçim sonuçları YDÖ'nin bugüne kadar savunduklarının hayat tarafından da doğrulandığını ve öğretmen kitlesinin YDÖ öndörlığini benimsediğinin göstergesidir.

Öğretmen mücadelesinin gerçek önderi YDÖ'nin gelişip güçlenmesi devam edecektir.

ÖRGÜTÜMÜZE

Baş.ta.sa.2'de

sıkıştırılıp etkisiz hale getirilmemeli, tümden imkansız kılınmamalıdır. Özellikle faşizmin saldırganlaştığı şartlarda mücadelenin ilerletilebilmesi ve ekonomik ve demokratik yeni hakların elde edilebilmesi kesinlikle hiçbir güce boyun eğmeyecek örgüt tiplerini gerekli kılıyor. Gereken, mücadele merkezleridir. yasalara sadakat nutukları atılan düzen örgütleri değil. Gereken, halkın içinde örgütlenen halk sınıf ve tabakalarının kendi iradelerinden başka irade tanımayacakları ve kendi karar verdikleri doğrultuda mücadele etmelerinin herhangi bir güç tarafından engellenemeyeceği örgütlerdir. Yasalara karşı çıkıyor diye, ya da bir başka gerekçeyle kapatılamayacak, yöneticileri tutuklanamayacak örgütler gereklidir. Böyle örgütler dağınıklığı önleyecek, zaferle mücadele etmeyi mümkün kılacaktır.

Böyle örgütler vardır. Öğretmenler de bu tip örgüte sahiptirler. Bu YDÖ'dir. Öğretmenler olarak YDÖ saflarında birleşmeli faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına karşı direnmeli saldırıları püskürtmeliyiz.

Örgütümüz ve mücadelemize yönelen son saldırıda cevapsız bırakılmamalıdır. Saldırıların sona ermesi, tutuklu yöneticilerin serbest bırakılması için birleşerek mücadeleye atılalım. Bu mücadeleyi temel ve acil taleplerimiz uğruna öğretmen grevini hazırlama ve tüm çalışanların genel grevine hazırlanma mücadelemizle birleştirelim.

TÖB-DER'E YÖNELİK SALDIRILAR SONA ERMELİ
TUTUKLU YÖNETİCİLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !

ÖRGÜTÜMÜZE VE MÜCADELEMİZE YÖNELEN ELLERİ KIRACAĞIZ !

Erol Bektaş serbest bırakılmalıdır

Ankara'da bir hafta önce, 1 Mayıs gecekondu mahallesinde 5 işçinin katledilmesi olayının sanığı olarak Yurtsever Devrimci Öğretmen Erol Bektaş gözaltına alındı.

Arkadaşımız şu anda işlemediği bir suçtan dolayı işkence altındadır. Halkımızın gecekondu mücadelesine katılıp, halkın oylarıyla, herkesin önünde halk temsilcisi seçilen arkadaşımız "gizli örgüt" üyesi, "kurtarılmış bölge" demagojileriyle işkence altında tutulmakta ve faili meçhul birçok cinayet üstüne yıkılmaya çalışılmaktadır.

Kaldı ki, 5 işçinin öldürülmesiyle ilgili olarak Erol Bektaş'la birlikte aranan, yakalanıp, aylarca zindanlarda tutulduktan sonra suçsuzluğu sabit görülüp serbest bırakılan kişilerin durumu gözönüne alındığında, Erol Bektaş'ın gözaltına alınmasının yasal da olmadığı çok açık bir gerçektir.

Ansan haklarının, temel hak ve özgürlüklerin savunucusu olduğunu söyleyen basının ve demokrat köşe yazarlarının insanlık dışı bu uygulamaya karşı suskunluğu, tertibi açığa çıkarma yolunda gayret sarfetmeyişi düşündürücü ve ibret verici bir tutumdur.

Biz Yurtsever Devrimci Öğretmenler olarak:

- Erol Bektaş arkadaşın yaşamından endişe duyduğumuzdan hemen bir doktora çıkarılıp, serbest bırakılmasını;

- İşkencecilerden hesap sorulmasını istiyor, basını ve demokrat köşe yazarlarını, olayı kınamaya ve birlikte tavır almaya çağırıyoruz.

PARTİ BAYRAĞI
20. Sayı ÇIKTI

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK
12. Sayı ÇIKTI

GENEL DAĞITIM: YURT-DA

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN — Aylık Siyasi Mesleki Gazete — Sahibi: Şükran Türe — Sorumlu Yazıişleri Müdürü: M.Metin Eray — Yönetim Yeri: 773.Sok. No: 42/A - İKİÇEŞMELİK / İZMİR — Yazışma Adresi: P.K. 476 Ahmetler / ANKARA — Baskı: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık — Gazi Bulvarı 18 - İZMİR
Baskı Tarihi 22 Kasım 1979

Yurtsever Devrimci Öğretmen genel toplantısı, öğretmen mücadelesinin yükseltilmesinde ileri bir adım oldu

● **ÖĞRETMENLER ÜZERİNDEKİ EKONOMİK VE SİYASİ BASKININ SONA ERMESİ: "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRETİN" VERİLMESİ ANCAK BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİNİN ELDE EDİLMESİ YANİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YIKILARAK YERİNE İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜNÜN KURULMASI İLE MÜMKÜNDÜR**

Yurtsever Devrimci Öğretmen Genel Yönetim Kurulu ve il temsilcilerinin katıldığı genel toplantı geçtiğimiz ayın son günlerinde yapıldı. Toplantıda ülkenin içinde bulunduğu durum, öğretmen mücadelesinin ve TÖB-DER'in durumu ve muhtemel gelişmeler coşkulu bir hava içersinde tartışıldı. Yine toplantıda mevcut durumun değerlendirilmesiyle birlikte mücadelenin geleceği açısından büyük öneme sahip konular tartışılarak sonuçlandırıldı. Bu sonuçlara ilişkin kararları esas olarak şöyle sıralayabiliriz:

1- YDÖ öğretmen mücadelesinin merkezi olmalı, revizyonistlerin örgütte yarattığı tahribata son vermelidir:

Bir taraftan öğretmen mücadelesi hızla yükselirken öte taraftan daha güçlü mücadeleler için tüm öğretmenlerin örgütlenmesi yeterli düzeye erişememiştir. Ülkede mevcut 600 bin civarındaki eğitim emekçilerinin ancak 200 bin kadarı Töb-Der'de örgütlütür. Güçlü bir mücadele potansiyeli taşıyan örgütlü 200 bin öğretmenin mücadelelerini bastırma ve pasifize etme çabalarında olan revizyonist yöneticiler bu durumun baş sorumlusudurlar. Töb-Der yönetimiyle, mücadele çizgisiyle bu 400 bin öğretmene güven vermemekte ve böylece örgütsüzlüğün esas nedeni olmaktadır. Oysa eğitim emekçileri düzenle çelişkisi olan bir kesimi oluşturmaktadırlar ve en azından ekonomik şartlarının iyileştirilmesi için mücadele etmek istemektedirler. Diğer taraftan mevcut örgütün ihtiyaca cevap vermiyor olması faşistlerin bu ortamda bir kısım öğretmenleri faşist cinayet örgütlerinde toplamalarına da zemin hazırlamaktadır.

Bir yanda yönetimi revizyonistlerce gaspedilmiş, düzene karşı olma özelliğini yitirmiş bir Töb-Der (1), bir yanda öğretmenlerin talep ve mücadele isteklerine dayanmayan doğrudan faşist ideolojinin yaygınlaştırılması için kurulmuş "Ülkü-Bir", "Hürriyetçi Öğretmen", "Mevkûreci Öğretmen" gibi faşist yuvalar, öte yandan mevcut sınıf konumları ve yaşam düzeyleri gereği düzenle çelişkisi olmakla biraber hâlâ hiçbir yerde örgütlenmemiş 400 bin eğitim emekçisi.

Bu durum hiç de devrimciler tarafından kabul edilebilir bir durum değildir. Düzene ve işverene karşı asgari ekonomik bilinçle mücadele etme arzusu duyan tüm eğitim emekçileri örgütlenmelidir. Bunu sağlayacak olan elbette ki Yurtsever Devrimci Öğretmen'dir. Revizyonistlerin ve faşistlerin kitleleri talepleri doğrultusunda örgütleyerek mücadeleye seferber etmeleri düşünülemez. Çünkü böylesi bir mücadele onların göbekten bağlı oldukları düzene karşı bir mücadeledir. Bu nedenle bu görev Yurtsever Devrimci Öğretmene düşmektedir. YDÖ öğretmen kitlesinin tümünü (polis, ajan ve işverenin uşağı olanlar hariç) örgütlemeyi kendi önüne hedef olarak koymuştur. YDÖ işverene ve hükümete karşı asgari ekonomik bilince varan tüm öğretmenleri örgütleyecektir. Örgüte katılmanın kıstası işverene (devlet) ve hükümete karşı mücadele isteğidir. Bu istek ekonomik haklar için mücadele isteğinde somutlanır. (asgari talepler) daha da somutlarsak en geri unsurları dahi (2) ortak bir talep etrafında toplayarak en geniş kitleyi kucaklayan bir örgütlenme esastır. İşte YDÖ saflarında yer almanın ölçüsü budur.

Bu anlayışla eğitim emekçilerini örgütleyecek olan YDÖ, içinde yer aldığı Töb-Der'i de bugünkü olumsuzluklarından kurtaracaktır. Ekonomik, demokratik ve siyasi talepleri etrafında kitlenin örgütlenmesi, eğitilmesi ve mücadeleye seferber edilmesi bir avuç revizyonist yöneticiyi tecrit edecektir. Pekiştirilen örgütlülük, yükselen mücadele revizyonist yöneticileri ya tecrit ederek söküp atacak ya da onları bir takım eylem kararları almaya zorlayacaktır. Onlar bu zorlama neticesinde eylem kararları aldıklarında -daha başından eylemi güçsüzleştirme, pasifize etme ve amaçlarından saptırma tedbirlerine rağmen- mücadele yükselecek ve revizyonist barikatları parçalayarak ilerleyecektir. Her iki halde de kazanan öğretmenler olacaktır. Halk olacaktır. Örgütten revizyonistlerin sökülüp atılmasının yolu budur. Yoksa sadece doğru şeyler önermek ve bu önerileri hayata geçirmedikleri gerekçesiyle revizyonistleri teşhir ve tecrit etmek mümkün olmayacaktır. Bununla beraber Töb-Der örgütlülüğü içinde yer almamız ve aynı zamanda demokratik kitle örgütü olmakla birlikte muhalefet görevlerimiz bu girişimi de gerekli kılmaktadır. Biz doğru eylemler ve mücadeleleri elbette önereceğiz, bununla birlikte yönetimin karakterini bildiğimiz için de son olarak bu öneriler temelinde yoğun propaganda ve ajitasyon faaliyeti sürdürecek ve bu faaliyetimizi devrimci eylemlerle birleştireceğiz.

2- YDÖ, öğretmen kitlesinin devrimci bir önderliğe sahip, mesleki kitle örgütüdür. (3)

Bir önceki bölümde de belirttiğimiz gibi YDÖ, öğretmen kitlesinin tümünü örgütlemeyi hedeflemekte, tüm öğretmenleri kucaklamaktadır. Bu ona kitlevi karakter kazandıran bir durumdur. YDÖ, öğretmenlerin mesleki kitle örgütüdür. Öğretmenler, YDÖ'de örgütlenirken, şu veya bu siyasi düşünceden etkilenmelerine göre ayrılmayacaklardır. Hükümete ve işverene (Devlet) karşı mücadele isteği duyan (patron uşağı ve ajanlar dışında) tüm öğretmenler burada örgütlenecektir. Örgütlenmede esas olan bir meslek grubundan insanların kitle olarak örgütlenmesidir. Bunun kıstası da asgari ekonomik bilinç olan hükümete ve işverene karşı mücadele bilincidir.

YDÖ, tüm öğretmenleri bu asgari ekonomik bilinç etrafında örgütlerken, şu gerçekten hareket etmektedir. Ekonomik kurtuluş, sosyal (siyasal) kurtuluştan ayrı düşünülemez. Yine ekonomik mücadele, siyasi mücadeleye bağlı olarak yürütülmedikçe, ileri sonuçlara varmak mümkün değildir. Çünkü ekonomik mücadele alanı işverenin en güçlü olduğu alandır ve işveren bu alanda kaşıkla verdiklerini her an kepçe ile geri alma imkanına sahiptir. Ona bu imkanı veren şey, sahip olduğu siyasi iktidardır.

Bu nedenlerle YDÖ, eyleminin merkezine BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ'nin elde edilmesini koymaktadır. Öğretmenler üzerindeki ekonomik ve siyasi baskının sona ermesi, eşit işe eşit ücretin verilmesi ancak BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ'nin elde edilmesi, yani faşist diktatörlüğün yıkılarak yerine işçilerin, köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün kurulması ile mümkündür.

Bunu gerçekleştirmek, ancak proletaryanın önderliğinde Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır. Bu nedenle YDÖ'nün görevi bir yandan öğretmen kitlesinin günlük ve acil talepleri uğruna mücadeleyi yükseltirken, öte yandan bu mücadeleyi devrimci proletaryanın UDHD mücadelesine tabi kılmaktır.

Eyleminin merkezine BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ'yi koyan YDÖ, devrimci bir önderliğe sahiptir. Çünkü ona Türkiye işçi sınıfının ve halkının önderi Proleter Devrimci hareket yol göstermektedir. Başarının garantisi de budur.

3- YDÖ, öğretmen taleplerinin gerçek savunucusu ve talepler uğruna mücadelenin uzlaşmaz, kararlı, militan örgütüdür:

Bugün emperyalist ve revizyonist sistem derin ekonomik ve siyasi buhran içerisinde bocalamakta bunalımın yükünü bizim gibi bağımlı ülkelerin ve özellikle de emekçi halkın sırtına yıkmaya çalışmaktadırlar. Onların ülkemizdeki temsilcileri olan egemen sınıflar (komprador burjuvazi ve toprak ağaları) zam üstüne zam uygulayarak, ücretleri dondurarak bunalımdan çıkmaya ve bunalımın faturasını emekçi halka ödetmeye çalışmaktadırlar.

Bu durum emekçiler tarafından kabul edilmemekte, yükün egemen sınıflara bindirilmesi ve esas olarak da zulüm ve sömürü düzeninin yok olması için mücadeleye atılmaktadır. Bu mücadele karşısında egemen sınıflar mücadeleyi durdurabilmek için sıkıyönetime başvurdular. Saldırılarını ekonomik, siyasi vb. her alanda daha da yoğunlaştırdılar. Tüm emekçiler gibi öğretmenler de yoğun baskılara maruz kaldılar. Sürgünler, kıyımlar, işten atılmalar, ölümler peşpeşe gelmeye başladı. Böylece içinde bulunduğumuz dönemde ekonomik taleplerimizle siyasi taleplerimiz birleşti. Bugün sıkıyönetimin kaldırılması, faşist cinayet yuvalarının dağıtılması, ücretlerin artırılması, zamların geri alınması taleplerimiz ön plana çıkmıştır. GTSS Hakkımız başından beri gasbedilmiştir. Öğretmenler tüm bu acil ve ekonomik talepleri uğruna mücadeleye atılmakta, güçlerini toplamaktadır. Gün demde tüm öğretmenlerin yukarıda saydığımız talepler uğruna güçlü direnişleri ve grev hazırlığı var. Görev, bu grevi hazırlamak ve öğretmenleri tüm çalışanların genel grevine katmaktır.

İşte YDÖ bunun için uzlaşmaz mücadele veriyor. Tüm birimlerde eylem ve grev komiteleri kurulması ve grev fonları oluşturulması için çağrılar yapıyor. Komitelerin kurulmasına öncülük ediyor. Bugün yapılması gereken bu çabayı daha da hızlandırmak ve birçok yerde örneği görülen bu çalışmaları tüm ülkeye yaymaktır.

4- YDÖ, halk güçlerinin birliğinin sağlanması için her çabayı göstermektedir

YDÖ'nün IV. olağan kongrede ortaya koyduğu demokratik birlik platformu, halk güçlerinin birliği sorununa ışık tutmaktadır. Bugüne kadar platformun hayata geçirilmesi için ısrarla çaba harcayan YDÖ, bu çabalarını daha da hızlı bir şekilde sürdürecektir. Mücadelenin yükselmesinin, ileri boyutlara varmasının ve revizyonist yönetimi alaşağı etmenin bir yolu da demokrasi güçlerinin birliğidir. Demokrasi güçleri içerisinde birlik olması gereken gruplar bu konuda sorumluluk taşımalı, günlük çıkarları hiçbir zaman kitlenin çıkarlarının önüne geçirmemelidirler. Özellikle "Devrimci Öğretmen" bu konuda açık olmalı, birlik konusundaki çağrımıza cevap vermelidir. Onları revizyonizmin yedeğinden kurtaracak olan bir yönüyle de budur.

Yukarıda açıkladığımız tespitlerin ve kararların yanı sıra YDÖ bugüne kadarki faaliyetlerini ve mevcut örgütlülüğünü de gözden geçirdi. Örgütlenmenin pekiştirilmesi ve yaygınlaştırılması için kararlar aldı. Bu kararların hayata geçirilmesi için mücadele yöntemlerini belirleyerek görevler tespit etti.

Sonuç olarak YDÖ Genel Toplantısı, öğretmen örgütlenmesinin pekiştirilmesi ve öğretmen mücadelesinin yükseltilmesi için başarılı bir adım oldu. YDÖ, bu tespitler ve kararlar ışığında çalışmalarını hızlandıracak, öğretmenlerin birliğini sağlayarak mücadeleyi yükseltecektir.

(1) Biz yönetimin revizyonistler tarafından gaspedildiğini söyledikçe "Devrimci Öğretmen" sorumluları hemen "bu yönetimde biz de varız siz bunu demekle bize de revizyonist diyorsunuz" safsatalarıyla kafaları bulandırmaya çalışıyorlar. Bizce bugünkü yönetimde egemen olan revizyonizmdir. Alınan kararlar ve uygulamalar tümüyle revizyonistlerin damgasını taşıyor ve "DÖ"nin varlığının en ufak belirtisi bile yok. Oysa "DÖ" yönetimde muhalefet gibi davranmalı karşı çıktığı her şeyi (eğer varsa) kitleye açıklamalı ve devrimcilerle ortak tavır almalıdır.

(2) Burada "geri" sözcüğünü kullanırken söylemek istediğimiz kesimin en geri bilince yani "kendiliğinden ekonomik bilinç"e varmış unsurlardır. Dışımızdakilerin bunu "gericileri örgütlüyorsunuz" şeklinde demagoji malzemesi olarak kullanmalarına müsaade edilmemelidir.

(3) YDÖ'nin tüm öğretmenleri kucaklayan bir mesleki kitle örgütü olması Töb-Der'i reddetmesi anlamına gelmez. Töb-Der'i reddeden onu parçalamayı hedefleyen bir anlayışı yoktur. Bizim örgütlülüğümüz aksine Töb-Der'li olsun olmasın tüm öğretmen kitlesini devrimci bir önderlik etrafında birleştirerek mücadeleyi yükseltmektir. Töb-Der'i de güçlendirecek, onun yönetimini gaspeden revizyonistleri söküp atacak olan budur. Tüm öğretmenlerin birleştirilmesinin yolu revizyonistlerin tecritiyle gerçekleşecektir. 3 Ekim boykotunda YDÖ'lerin olduğu okullarda Töb-Der üyesi olmayan öğretmenlerin de mücadeleye aktif bir şekilde katılması bunun somut örneğidir.